

Konstituantna seja delavskih svetov v vzdrževalnih obratih

V delovni enoti strojne delavnice so imeli konstituantno sejo delavskega sveta že preteklo soboto, v ostalih delovnih enotah, kjer so nove organe delavskega samoupravljanja izvolili 27. decembra, pa so imeli prve seje v torek.

Na konstituantnih sejah so izvolili predsednike ter njihove namestnike, kakor tudi predsednike in člane komisij.

Za predsednika delavskega sveta v strojnih delavnicah je bil izvoljen Lojze Šušteršič, v DE strojno vzdrževanje bo predsednik DS Jože

Terseglav, njegov namestnik pa inž. Janez Faletič.

V RTA bo vodil delavski svet predsednik Franc Petre, namestnik pa je Branko Stare. Tudi v oddelku elektro vzdrževanje so imeli volitve, kjer so za predsednika izvolili Antona Pintarja in za namestnika Jožeta Beguša.

Na konstituantnih sejah so razpravljali tudi o novih nalogah, ki jih čakajo v vzdrževalnih obratih, saj bodo morali začeti z delom na novo, ker je s 1. januarjem začela veljati nova organizacija vzdrževalne službe.

- or

JESENICE, 21. januarja 1967
LETO IX

Poštnina plačana v gotovini
Številka 3

Letna bilanca livarne

Običajno vsako leto v takem obdobju podajamo obračun svojega dela. Tudi v livarni smo ugotovili na podlagi doseženih uspehov dokajšnje prizadevanje celotnega kolektiva livarn, ki je izpolnil zahteve, ki so bile postavljene predenj.

Tako je bila v sivi livarni dosežena v decembru 1966 rekordna proizvodnja: 1.293 ton odlitkov, v glavnem kokil za jeklarno, ter livnega materiala. Poleg tega pa so bile izpolnjene tudi zahteve drugih obratov, tako da so bile krite vse potrebe po odlitkih.

Če ob tem uspehu soočimo napore, ki so jih vložili v to delo naši livarji, moramo priznati veliko prizadevanje kljub temu, da se je celotno delo odvijalo v zelo težkih delovnih pogojih. Povprečno se je proizvodnja gibala mesečno od 900 — 1000 ton odlitkov. S tem povečanjem smo dokončno zadostili potrebe jeklarne po 10-tonskih kokilah B 8, ki jih jeklarna rabi za litje blokov za valjarno Bela. Nerešeno je še vprašanje lijakov in delno livnega materiala. Vse to pa je v procesu in bo v kratkem dovolj tudi tega materiala.

Ob teh ugotovitvah moramo povedati, da je k uspehu livarjev mnogo prispevala tudi konstrukcijska delavnica, ki je livarni pravočasno oskrbela potrebne kalupne okvirje, čeprav z izrednim in dodatnim delom. Takega sodelovanja si še želimo, ker se mnogi problemi, ne samo livarne, temveč železarne tako rešujejo hitreje.

Letni plan v sivi livarni je bil presežen za 3,7 %.

V jeklolivarni pa je bila situacija v decembru zaradi prelijanja dela nedovršene proizvodnje iz meseca v mesec nekoliko drugačna. Kljub temu pa je končna letna bilanca jeklolivarjev tudi zelo ugodna. Prodaja jeklolivarne znaša (interna in zunanja) v mesecu decembru 1966 207,6 ton dragocenih jeklenih odlitkov. Tako je tudi v jeklolivarni plan za leto 1966 presežen za 10,8 %. Lep uspeh, če se zavedamo, da so izvršena dela zahtevala zaradi kompliciranosti veliko število delovnih ur ob, v povprečju vzeto, manjši teži odlitkov.

Svoje obveznosti je presežala tudi kovinolivarna. Pokrila je vse potrebe po najrazličnejših odlitkih iz barvnih kovin v železarni in dosegla rekordno število 200 ton letne proizvodnje. Ta uspeh je dvignil kovinolivarno med največje v Jugoslaviji. Tako lahko rečemo, da so livarji svojo dolžnost ob težkih pogojih dela opravili zelo uspešno. S tem pa so omogočili nemoteno obratovanje ostalih obratov železarne s preskrbo odlitkov. Za zaključek naj omenimo še to, da je celotna proizvodnja livarne znašala v letu 1966 13.202 ton, kar je nov rekord livarne od njenega rojstva do danes. T. R.

Značilnosti in smernice družbenega plana za leto 1967

Predno se seznanimo z nalogami plana za leto 1967 je potrebno, da se ozremo na rezultate, ki smo jih dosegli v lanskem letu. Izkušnje preteklega, ter pogoji in potrebe tekočega leta naj bodo osnovna napotila pri sprejemanju družbenega načrta v tem letu.

Že iz poročila, ki ga je podal glavni direktor na zaključni seji DS podjetja koncem lanskega leta, je razvidno, da plan podjetja ni bil dosežen niti količinsko, niti finančno. Pri tem pa moram poudariti, da so nekatere delovne enote svojo letno obvezo celo presegle. Značilnost je v tem, da vse delovne enote v okviru podjetja nimajo enakih, odnosno bolje rečeno, usklajenih pogojev proizvodnje, kar je razumljivo ob dejstvu, da končujemo prvo etapo rekonstrukcije. V planu določeni termini za nove proizvodne kapacitete niso bili realizirani, predvsem zaradi zakasnitve opreme domačih kooprantov, kar je imelo za posledico izpad proizvodnje novih kapacitet, kakor tudi izpad povečanih kapacitet, ki so bile predvidene s spremembo tehnologije vlož-

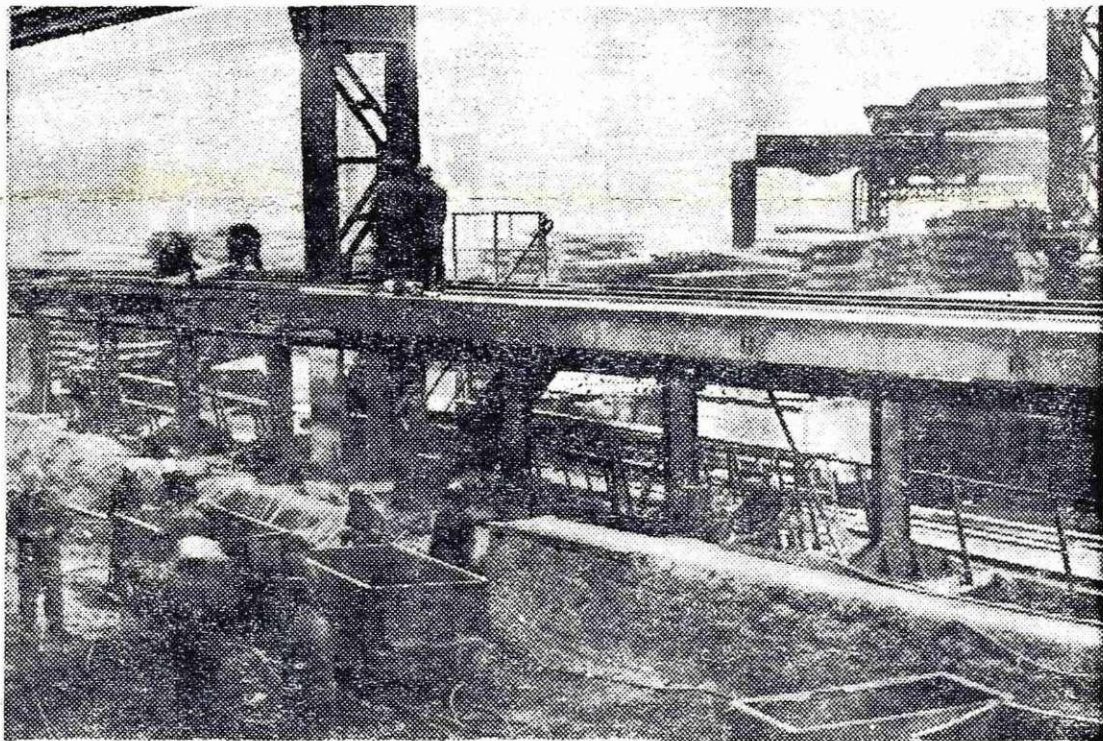
hodno obdobje, slabo pa smo prognozirali realne možnosti realizacije plana, delno zaradi objektivnih vzrokov, delno pa zaradi subjektivnih razlogov, kar je bila večkrat kritika samoupravnih organov že tekom leta.

Količina in struktura proizvodnje:

Na osnovi rezultatov leta 1966 je plan surovega železa postavljen na 140.000 t, kar lahko dosežemo celo ako bi bili prisiljeni izvršiti remont na VP2. Tudi v tem letu je naloga, da še nadalje znižujemo specifično porabo koksa, kar lahko bistveno vpliva na znižanje stroškov. Za zboljšanje vsipa in za znižanje manipulativnih stroškov na pripravi rudnega vsipa bo potrebno čim prej vključiti v obratovanje mehanizacijo, katere gradnja je sedaj v teku. Količinski plan podjet-

izvodnji vložijo vse sile za kvaliteto proizvodnje, kar lahko v največji meri znižuje proizvodne stroške. Prav tako moramo vedeti, da v letu 1967 še ne bo mogoče izvesti racionalizacije proizvodnje z ozirom na dejstvo, da so razpoložljiva sredstva namensko odredjena za dokončanje ključnih objektov in komunikacij.

Valjarne so udeležene v skupni prodaji po količini z 65 %, po vrednosti pa z 58 %, razen tega pa oskrbujejo z vložkom vso hladno predelavo kar nam jasno kažejo kakšne izredne važnosti je realizacija plana valjarn za podjetje kot celoto. V sklopu nove valjarne Bela je predvsem naloga, da se čim prej ovsoji valjanje trakov, kot nadaljnja faza pa preusmeritev vložka za valjarno tanke in fine pločevine preko predpločevine. Naslednja ključna točka je čistilnica polfabrikatov, ki se sicer izpopolnjuje, vendar bo potrebno pospešeno urejati sistem čiščenja, seveda

V livni jami martinarne nadaljujejo z gradnjo podesta

ka. Omeniti pa moramo tudi, da smo pri uvajanju nove tehnologije rabili več časa, kakor smo prvotno predvidevali, za kar pa ne moremo iskati vzrokov izven podjetja. Rastrikijske mere, ki se postopoma uveljavljajo v celotnem našem gospodarstvu so imele tudi za naše podjetje svoj odraz tako, da smo se vse leto srečevali s finančnimi težavami tako glede sredstev za tekočo proizvodnjo, kakor tudi za razširjeno reprodukcijo. Podrobno bodo rezultati dela leta 1966 analizirani ob zaključnem računu. Zato naj bo na tem mestu le splošna ocena t. j., da smo v preteklem letu dosegli določeni napredek in boljše rezultate v odnosu na pred-

ja predvideva proizvodnjo surovega jekla 400.000 ton, od tega 70.000 ton elektrojekla. Za martinarno pomeni ta letna količina povprečno mesečno 27.500 ton SM jekla, kar je lahko še prekoračiti. S presežkom bi lahko krili riziko zgrešenih šarž, s čemer bi si zagotovili na nivoju plana predpisani kvalitetni asortiman. Osnovna naloga je, da se dokončno osvoji novo tehnologijo litja, zmanjšanje lunkeja in primerno površino ingotov odtosno bram. Proizvodnja elektrojekla se bistveno ne povečava in jo bo lahko realizirati, seveda pod pogojem, da bo na voljo dovolj električne energije.

Naloga livarn in šamotarne je, da ob dosedanji pro-

tem, da ta posel olajša tudi jeklarna z zmanjšanjem lunkeja in z boljšo površino. Ravnotako je pospešiti delo na standardizaciji teže slabov, ker po eni strani precizira teže blokov v jeklarni, z druge strani pa vpliva na boljši izkoristek valjanja v valjarni debele pločevine. Na osnovi tega nam bo omogočeno zmanjšati količino raznih formatov za katere prodaja je vedno manj možnosti. Za valjarno debele pločevine je omeniti predvsem asortiman proizvodnje in je plan v količini 95.000 ton predviden na spodnji meji. Razen tega je pa nujno v tem obratu konsolidirati poslovanje v celoti, kar je bilo že predmet razprave na (Nadaljevanje na 2. strani)

Reforma in naši stroški

Te dni bo predložen samoupravnim organom železarne finančni plan podjetja. Finančni plani delovnih enot so izdelani in bodo v kratkem tudi predloženi. Finančni rezultat bo po predvidevanjih zelo skromen. Pri takem stanju je potrebno, če hočemo ostati dobri gospodarji, pričeti razmišljati, kako ukrepati.

Kot je bilo že večkrat poudarjeno v železarni smo imeli v času gospodarske reforme več uspehov, ki so nam pomagali prek gospodarskih težav. Vendar kriza še ni prebrojena, ker še vedno stojimo sorazmerno slabo. Osebnih dohodkov in skladi niso na višini, na kateri bi morali biti za težko in odgovorno delo v železarni. Res je, da smo v rekonstrukciji in nam to nalaga gotove omejitve kot na primer privatniku, ki gradi hišo. Toda bežen pregled naših delovnih enot kaže, da nas reforma pravzaprav še ni zadela in ni prežela slehernega člana kolektiva. Vse preveč hočemo reševati problematiko skozi investicije, kritiziramo zelo radi sosedo, zelo malo truda pa vlagamo vboljšanje lastnega dela.

Ce hočemo podjetje obdržati na zdravem gospodarskem nivoju, moramo v letu 1967:

- zaostri disciplino v izpolnjevanju finančnega plana — stroški proizvodnje smejo biti maksimalno na planirani višini;

- napraviti vse, da bi dosegli znižanje stroškov proizvodnje in s tem zvišali osebne dohodke in sklade.

Iz gornjih nalog izhaja več konkretnih nalog za vsako enoto kakor tudi za posameznika. Naštel bi nekaj nalog, za katere smatram, da so izredne važnosti:

- Štabne službe morajo čim hitreje predložiti finančne plane za delovne in štabne enote ter zagotoviti učinkovito spremljanje stroškov proizvodnje. Zlasti je važno, da se obračuni domačih uslug obračunavajo sproti in ne konec leta za vse leto. Opozarjati morajo vodstva enot in samoupravne organe na morebitne prekoračitve, odsiopenja itd.

- Čimprej naj bi štabne službe uredile premijski sistem za vodilne delavce, ki bi bil povezan z znižanjem stroškov proizvodnje. Izpiljen sistem premiranja bi bil lahko baza za utrditev dohodkovnega sistema po delovnih enotah, ki bi pozneje lahko služil za obračun osebnih dohodkov.

- Delitve osebnih dohodkov naj bi se trajno in elastično prilagajala potrebam proizvodnje in bi morala biti impulz in ne cokla boljšega poslovanja.

- Štabne komercialne službe naj bi pravočasno oskrbele material za reprodukcijo kakor tudi pogodbe za prodajo proizvodov.

- Štabne tehniške službe naj bi poleg pravočasnega spremljanja novih naprav v obratovanje skrbale za pravilno programiranje, pravilno kontrolo proizvodov, zlasti pa pri kvalitetnih težavah za hitro intervencijo in pomoč.

- Celotni tehnični vodilni kader naj bi kot osnovno nalogo vedno vršil racionalizacijo proizvodnje v ožjem in širšem smislu, ker le s tem bomo dosegli večje uspehe.

- Reorganizirano vzdrževanje naj bi ob planiranih stroških zmanjšalo zastoje in z minimalno planirano zalogo rezervnih delov organiziralo preventivno vzdrževanje.

- Energetske delovne enote naj bi čim ceneje polno preskrbovale delovne enote, pri tem pa skupno z istimi skrbale za čim manjše specifične porabe energije.

- Vse delovne enote, zlasti proizvodne, morajo gospodarije bistveno izboljšati.

- Osnovni red v samih obratih v cilju boljšega in lažjega dela ter v izogib nesrečnih slučajev.

- varnostne predpise v celoti spoštovati ter nositi osebna zaščitna sredstva.

- 100% izvajanje tehnološkega reda in izpolnjevanja regulativov

- predvsem pa doseči, da vsak posameznik na svojem delovnem mestu pozna svoje dolžnosti in jih tudi izpolnjuje

- boriti se za izpolnjevanje količinskih in kvalitetnih planov ter za preseganje istih pri seveda kontroliranih stroških.

Iz kratkega naštevanja je jasno, da so naloge kompleksne in obširne. Nastaja vprašanje: kaj storiti, če posamezniki, grupe posameznikov ali cele delovne enote ne napravijo svoje dolžnosti do kolektiva, ker preokupirajo planirane stroške proizvodnje. V naslednjih tednih bomo tudi ta problem morali rešiti v korist celotnega kolektiva.

Leto 1967 bo izpit za vodilne delavce, samoupravne organe, ostale forume ter celotni kolektiv. Po sposobnostih bomo lahko izpit položili, od aktivizacije celotnega kolektiva pa zavisi s kakšnim uspehom.

Domovec Bogomil

Značilnosti in smernice družbenega plana za leto 1967

sejah samoupravnih organov. Pri valjarni 1300 je predvsem važno, da se realizira plan dinamno pločevine, nerjavečih in manganskih jekel ter končno, da se do optimuma izkoristi kapacitete pocinkovalnice.

Težka proga prilagaja proizvodnjo potrebam prevajanja in je njen volumen odvisen od postopnega valjanja celotne količine jekla preko bluming proge in prevajanja bloomsov na predprogi nove žične valjarne.

V cilju znižanja stroškov je razumljivo, da želimo čim prej odpraviti dodatno stopnjo predelave. Lahke proge s 35.000 ton skupne proizvodnje dajo glavno težišče vložku za jeklovlek in je prodaja omejena le na kvaliteta jekla. V prvem polletju, dokler Steckel proga ne bo polno obratovala, se bo višek jekla moral preusmeriti prek lahkih prog in šele pozneje se proizvodnja lahko reducira in uskladi s planom, tako da je dinamika prepuščena operativnim mesečnim programom. Nove kapacitete jeklovleka so izmed vseh novih postrojenj v okviru rekonstrukcije najbolj hitro prišle do efekta, vendar nam tržišče narekuje, da jih ne moremo izkoristiti do maksimuma, zato je plan z 12.500 ton nižji kakor je bil prvotno predviden. Plan vroče valjarne žice z 58.000 ton je z manjšo količino vezan tudi na proizvodnjo nove žične valjarne, zato se rekonstrukcija žične valjarne postavlja kot prioriteta na nalogo.

Plan hladne valjarne v količini 30.000 ton je planiran z vložkom nove valjarne trakov vendar moramo za eventualni riziko proizvodnje trakovne valjarne predvideti uvoz vroče valjanih trakov.

Plan žičarne ne zaseda v celoti razpoložljivih kapacitet žičarskih strojev in je nižji le zaradi vložka in nedovoljnih kapacitet žarilnice. V asortimanu je povečana proizvodnja patentirane žice, zato je tudi težišče na nalogi, da se terminsko izvede izgradnja nove patentirnice.

Proizvodnja pocinkanih cevi v količini 10.000 ton se izvršuje le na osnovi nabave črnih cevi in železarne Sisak.

V preteklem letu smo dosegli dober efekt z uvedbo proizvodnje hladno oblikovanih profilov. Plan za leto 1967 v količini 9.000 ton je usklajen s potrebami tržišča, potrebno bo pa pospešeno delo na uvajanju novih profilov.

Plan elektrod v količini 9.600 ton je v skladu z novimi kapacitetami in s proizvodnjo, ki jo v zadnjem času že dosegamo. Umestno pa je, da v celoti koristimo še rezerve, ki obstajajo v kapacitetah zboljšanjem organizacije in z bolj dosledno

dinamiko vložka vlečene žice.

Proizvodnja žebeljev je predvidena v količini 8.600 ton z dvo-izmenskim obratovanjem kar je posledica omejitve na tržišču. Glede bodoče žice, ki je vezana skoraj v celoti na izvoz, pa ni mogoče zmanjševati plana, ampak nasprotno, moramo čim prej doseči polno korišćenje obstoječih kapacitet s tro-izmenskim obratovanjem.

Planirana proizvodnja jekla predvideva 289.340 ton blagovne proizvodnje s povprečnim izplenom 72,5 %. Upoštevajoč proizvodnjo pocinkanih cevi, jeklenih odlitkov in samotnih izdelkov znaša skupna blagovna proizvodnja 334.610 ton.

Vrednost prodaje — eksterna realizacija:

V letu 1966 nismo dosegli planirane realizacije iz že znanih razlogov, vendar je pri tem poudariti, da smo dosegli planirano povprečno prodajno ceno, kar dokazuje, da je bil v povprečju izvršen kvalitetni del proizvodnje. Plan prodaje v letu 1967 v količini 296.480 ton po obsegu ni bistveno večji, medtem ko se pa povprečna prodajna cena povečava za nadaljnje 3 %. Pri plafoniranih cenah naših proizvodov tako povečanje pomeni, da plan postavlja zaostritev strukture odnosno kvalitetnega asortimana. To nam dokazuje tudi podatek, da je v planirani realizaciji 69.362 milij. S din, ki je večja v odnosu na preteklo leto za okrog 5.500 milij. S din, premik v asortimanu udeležen s 45 %, medtem ko pa le dobra polovica tega počanja odpade na večji volumen proizvodnje. Zahtevnost plana proizvodnje je s tem dovolj jasno podana, kar nam nalaga težko nalogo t. j., da pri danih pogojih polagamo vso pažnjo na kvaliteto proizvodnje. To še toliko bolj ob dejstvu, da prodajna cena nekaterih naših finalnih proizvodov ne krije v celoti niti proizvodne stroške. Seveda je pa izpolnitev te naloge odvisna v enaki meri tudi od pravočasne nabave potrebnih surovin, zlasti legur, za kar mora nabavna služba stalno skrbeti, da ne pride do zastojev zaradi nedovoljne ali pa nepravilne dobave. Pri eksterni realizaciji pa moramo omeniti tudi razliko med fakturirano in plačano realizacijo, ki se iz leta v leto veča, kar povzroča podjetju mnogo finančnih težav. Na to problematiko navezujemo samo tisti del, ki se nanaša na obrate. Pri tem gre za izvrševanje pogodbenih obveznosti. Stanje se je sicer nekoliko izboljšalo, vendar še zdaleč ni tako, da bi bili lahko zadovoljni.

Predvsem moramo paziti, da ne izpade realizacija prodaje v tistih delovnih enotah, ki imajo glavni delež in večjo akumulativnost, razen tega pa tisti del, ki odpade na nove kapacitete. Mesečno povprečje znaša 5.800 milij. S din. Pri tem gre tudi za enakomernost skozi vse leto, kajti prevelik izpad v določenih mesecih bi bilo težko nadoknaditi v naslednjih. — Gre predvsem, da se izenači poletne mesece od junija do avgusta, kar je neposredno povezano s planiranjem dopustov. Nič manj važna ni tudi enakomerna odprema po dekadah. Niso redki slučajji ko nekateri obrati odpremo v zadnji dekadi enako ali celo večjo količino kakor v prvih dveh. Ni potrebno posebej poudariti, da tak način dela povzroča številne napake in površnosti.

Izvoz:

Presežene izvozne obveze v letu 1966 nam dokazujejo, da je podjetje v celoti razumelo važnost te naloge. Za leto 1967 predvideva plan enako višino izvoza kljub temu, da so se pogoji na zunanjem trgu zaostri tako glede cen, kakor tudi plasmata. Predlog plana predvideva 25.700 t po količini in 3,3 milij. \$ po vrednosti. Glede na dejstvo, da je odnos med ustvarjenimi in potrebnimi deviznimi sredstvi za reprodukcijo 1:2,5, je ta naloga v toliko bolj važna, čeprav nam izvoz povzroča večkrat precejšnje težave v operativnem programiranju glede na termine in strukturo.

(se nadaljuje)
Arzenšek inž. Ivo

Železarski globus

ITALIJA — V italijanski železarni Cornigliano pri Genovi bo v kratkem pričela obratovati naprava za izločanje jekla in grodlja iz žlindre. Ta naprava, ki je prva v Italiji bo lahko letno predelala več kot 1 milijon ton žlindre.

ZAHODNA NEMCIJA — V zahodnonemški železarni »Klöckner-Hütte« v Bremenju je pričel pred kratkim obratovati nov plavž. Ima koristen volumen 1.823 m³. Dnevno lahko proizvaja okoli 3.000 ton grodlja. Njegovo obratovanje bo avtomatizirano. Za gradnjo so porabili 80 milijonov DM.

ZDA — V ZDA so objavili zanimive podatke v zvezi z uvozom železne rude iz različnih prekomorskih dežel v posamezne industrijske države. Po teh podatkih so v letu 1965 prevozili po svetovnih morjih skupno 157,8 milijonov ton železne rude. Od te količine so uvozili

Uspešno sodelovanje z železnico

Prav je, da ob začetku novega leta ugotovimo, kako smo opravili odredene naloge v minulem letu in kakšne naloge nas čakajo v letu, ki smo ga šele začeli. Poudariti je treba, da je za odpremo blaga nekaj važnih dejstev, ki so tudi kažipot za izpolnjevanje nalog v letošnjem letu.

S tem, da smo začeli uporabljati palete pri odpremi blaga, smo napravili velik korak naprej. Preteklo leto je bilo zelo pestro. Železniške prevozne tarife so se spremenile, naša naloga pa je bila v tem, da smo odpremili blago kupcem po najnižjih možnih prevoznih cenah, bodisi po železnici ali s kamioni.

Zelo pomembno je bilo sklepanje pogodb s prevozniki blaga in še prav posebno z železnico. Zato smo se še bolj potrudili, da smo odpremi blaga posvetili vso pozornost in da smo se prilagodili novim pogojem. Naš namen je bil, da železnici izročimo čim več blaga za prevoz, železnica pa nam na osnovi sklenjene pogodbe zniža stojnino. Pri tem so pomembno vlogo imeli tudi odpremniki v posameznih delovnih enotah. Tako smo železnici izročili lani 22.000 ton blaga več kot je bilo predvideno v pogodbi, železnica pa nam bo morala povrniti 66.000 N din zaradi stojnin. V teku so še razgovori za posebne komercialne popuste pri prevozu blaga po železnici. Uspelo nam je tudi, da smo v precejšnji meri zmanjšali stojnine pri razkladanju in nakladanju blaga. Kljub temu, da smo lani odpremili po železnici 22.000 ton blaga več kot leta 1965, smo pri nakladanju plačali le 17.577 N din stojnin, toda leta 1965 pa pri manjši odpremi 20.649 N din. Lani je prispelo v železarno 52.710 voz z različnimi surovinami in smo plačali 1.318.502 N din stojnine. Leta 1965 smo dobili 52.501 voz surovin in plačali kar 1.545.180 N din stojnin. Iz teh podatkov je razvidno, da smo lani problem zadovoljivo rešili.

Da bi omenjene stroške letos še bolj zmanjšali, je potrebna še tesnejša povezava z železnico, z obratnimi odpremniki in razkladalci blaga.

Globalni vozni red za prevoz žice

Prevoz žice iz skladišča končnih izdelkov hladne valjarne — žičarne v žebljarno in elektroodni oddelki ni enostaven. Skladišča obeh obratov so majhna, zato morajo vse, kar potrebujejo, pripeljati sproti, predelati in odpremiti. Da bi prevoz žice potekal nemoteno, je potrebno tesno sodelovanje med pripravo dela, proizvodnimi obrati in prometnim oddelkom, ki prevaža žico in druge surovine ter izdelke. Naloga navedenih obratov je, da vsak dan naložijo, prepelejo, nato pa še razložijo toliko žice, kolikor jo lahko v enem dnevu predelajo in vskladiščijo.

Če ne bi to redno izvajali, bi se lahko zgodilo, da bi žica obležala v HVŽ, ali v vagonih. V tem primeru bi se zgodilo, da bi imeli premalo žice v žebljarni in elektroodnem oddelku. Če je proizvodnja večja kot jo lahko prepeljemo, zložimo in vskladiščimo, nastanejo težave v odpremnem skladišču HVŽ.

Da bi žico prevažali brez večjih motenj, je bil sporazum s predstavniki delovnih enot dosežen sporazum o globalnem voznom redu, ki določa, da bodo v prihodnje vozove za odpremo nkladali dopoldne, za žebljarno in elektroodni oddelki pa

ga. Stanje z odpremo blaga se je nekoliko izboljšalo, toda neenakomerna odprema blaga je še vedno problematična, ker se nam ob koncu meseca poveča in imamo zato precej nepotrebnih stojnin. Preiti moramo na sistem paletizacije, kakor v žebljarni, kjer nimajo problemov s stojninami. P. G.

popoldne. Da bi v žebljarni naslednji dan dopoldne lahko razkladal žico, jo mora prometni oddelki dostaviti v te obrate najkasneje vsak dan do 5. ure zjutraj. V HVŽ naložene vagoni za odpremo bo promet dnevno odpeljal na izvozni tir ob 13. uri, nato pa bodo odvezovali le domače vagoni za žebljarno in elektroodni oddelki. Da bi premikači vedeli, kam morajo usmeriti posamezne vagoni, bodo lahko ugotovili na nalepkah, ki jih bodo nalepili že v skladišču končnih izdelkov HVŽ. Ker imamo premalo prostora na razkladalnih mestih, bo že na nalepkah določeno, kateri vagoni imajo prednost in jih je treba najprej dostaviti na razkladalno mesto. B

O ukinitvi restavracije Kazina in toplega obroka

Sklep upravnega odbora, da se ukine restavracija Kazina v prithčju in topli obrok v obratih, je delavce naše železarne presenetil. Ker se širijo govorice, da bo Kazina zaprta, ker je poslovala z izgubo, bi bilo prav, da se informira javnost, da je prav ta enota ustvarila GEŽ precejšen dohodek. Tudi v primeru, da se obrat zapre, bi bilo prav razmisliti, kaj namestiti v izpraznjenih

Ali je topli obrok med delom res nepotreben?

V zadnji številki Železarja smo med drugim lahko brali, da je UO sklepal o ukinitvi razdeljevanja toplega obroka v kantinah in da bi se kantine omejile samo na mrzle malice. Govora je bilo tudi o možnosti zamenjave bonov z denarjem.

Kakorkoli je že bilo govora, smatram, da je vsa stvar mnogo premalo premišljena, še manj pa je pri tem upoštevano mnenje kolektiva, ki ga vsaj do sedaj o tej stvari ni nihče niti vprašal. Odločitev o ukinitvi razdeljevanja toplega obroka med delovnim časom je predvsem vprašanje tistih, ki so topli obrok do sedaj koristili, mnogo manj pa je pri tem merodajno mnenje onih, ki v razdeljevalnice zaidejo bolj poredkoma ali pa bone koristijo v nasprotju z njihovim namenom, t. j. predvsem za nakup dražjih vrst salam in čokolade, kar prav gotovo ne služi nadomestilu izgubljenih kalorij med delom. Ali do 500 toplih obrokov v martinarski kantini samo na dopoldanski dnini ni dovolj zgorevoren dokaz, da večina delavcev potrebuje dodatno hrano prav med delom. Zakaj se predhodno ne izdela analiza celotne potrošnje toplega obroka? Ali naj določene hibe, ki so se pri sedanjih organizaciji razdeljevanja pokazale rešujemo res po »lini-

ji najmanjšega odpora« to je z ukinitvijo? Ali je situacija danes bistveno drugačna kot pred leti, ko smo uvajali organizacijo toplega obroka? Ali smo sedaj res že toliko dozoreli, da bomo tudi ob denarnem nadomestilu, ki bi ob prehodu pomenilo okrog 5% več osebnega dohodka, del tega koristili prav za hrano med delom. Poleg tega bi denarno nadomestilo bonov, pri sedanjih določilih, pomenilo okrog 200 milijonov letno večjo obremenitev na osebnem dohodku, ob sicer istem učinku, kar izhaja iz dejstva, da boni niso obremenjeni s prispevki.

Če je namen predvidenih ukrepov preprečiti predolgo zadrževanje v kantinah ali nered pri upoštevanju »urnika« delitve, potem naj tisti, ki so odgovorni za disciplino pri delu raje opravijo svojo dolžnost in bolj dosledno kot doslej kontrolirajo koriščenje polurnega odmora. Vsekakor pa želim s člankom doseči to, da bi tudi drugi povedali svoje mnenje, da ne bomo zopet »zvonili po toči«. S. M.

prostorih. Vprašanje pa je, če je to sploh prav, ker je železarna v te prostore vložila znatna finančna sredstva. Ne strinjam pa se z ukinitvijo toplih obrokov. Vedno govorimo in razpravljamo, kako bi ustvarili čim višjo proizvodnjo in zmanjšali boleznine. S takim načinom tega ne bomo dosegli. Delavec, ki dela v težkih obratih, vedno oblit z znojem, bo le slabo izvrševal

naloge na delovnem mestu ob mrzli malici. Ob ukinitvah pa nastopa tudi vprašanje, kam z zaposlenimi delavci v teh obratih. O vseh teh vprašanjih bi morali dati svoje mnenje tudi delavski svet delovnih enot. Naloga in cilj gospodarske reforme je, da tisto, kar smo več let gradili, še izpopolnimo, ne pa da tisto, kar je že zgrajeno, rušimo. Jože Mravljec

Pogovori o samoupravljanju

Ko smo razpravljali o predlogu dopolnjenega statuta, so v nekaterih delovnih enotah menili, da bi bilo dobro, če bi nekaj pristojnosti, ki jih sedaj imajo zbori delovnih enot, prenesli na delavske svete delovnih enot, ker se velikokrat dogaja, da zbori niso sklepčni in določena vprašanja zaradi tega ne morejo rešiti. Res je, da zbori večkrat niso sklepčni, res je tudi, da v nekaterih enotah sploh še niso imeli sklepčnega zbora in res je, da je prisotnost na zborskih postala skorajda problem. Vprašanje pa je ali je rešitev le v tem, da prenesemo nekaj pristojnosti na delavske svete delovnih enot. Menim, da to ne bi bilo prav, ker bi bila to linija najmanjšega odpora. Morali bomo najti vse možnosti in doseči, da bodo naši zbori sklepčni, kratka, da bodo zaživel.

Naša Ustava in na podlagi nje izdan temeljni zakon o podjetjih, določata, da delovni ljudje v delovnih organizacijah upravljajo z delovno organizacijo neposredno. Kar pogledamo kaj o tem pravi temeljni zakon o podjetjih.

Citiram člen 7 tega zakona:

»Podjetje upravljajo člani delovne skupnosti neposredno in po svojih organih, katerim poverjajo posamezne funkcije upravljanja. Za svoje delo so organi upravljanja odgovorni delovni skupnosti. Organi upravljanja morajo delovno skupnost obveščati o svojem delu.«

Naj citiram še člen 8 Temeljnega zakona o podjetjih:

»Organizacija in upravljanje v podjetju morata delovnim ljudem omogočiti, da na vsaki stopnji in v vseh delih delovnega procesa, ki pomenijo celoto, kar najbolj neposredno odločajo o vprašanih dela, o urejanju medsebojnih razmerij, o delitvi dohodka ter o drugih vprašanjih, ki se tičejo njihovega ekonomskega položaja, hkrati pa morata zagotoviti najugodnejše pogoje za delo in poslovanje podjetja kot celote.«

Na osnovi teh določil in določil Ustave je sestavljen tudi naš statut, ki ga je delovna skupnost naše železarne sprejela in s tem določila, katere funkcije upravljanja poverja drugim organom, katere funkcije pa je zadržala za sebe. Delovna skupnost železarne neposredno odloča predvsem preko zborov delovnih enot (lahko tudi preko referendumov) in je zato določila zborom delovnih enot naslednje pristojnosti:

— razpravlja in sklepa o poročilih in predlogih delavskega sveta delovne enote;

— sprejema in potrjuje poročila o delu delavskega sveta delovne enote;

— poverja delavskemu svetu delovne enote reševanje posameznih vprašanj;

— razpravlja in sklepa o organizaciji dela delovne enote;

— sklepa o predloženih principih in merilnih udeležbe posameznega člana delovne skupnosti delovne enote in o vseh ostalih vprašanjih, ki se tičejo nagrajevanja članov delovne skupnosti delovne enote;

— sklepa o delitvi dohodka delovne enote in o višini sredstev, ki jih odvaja v neobvezne sklade. Sklepa o koriščenju vseh skladov delovne enote.

Če pogledamo sedaj te pristojnosti bomo prav zlahka ugotovili, da gre res za temeljne pristojnosti in ni več kaj poverjati drugim organom upravljanja. Če bi zbor delovne enote prenesel katerokoli teh pristojnosti na delavski svet delovne enote, bi to praktično pomenilo, da se je odrekel pravicam neposrednega upravljanja in odločanja.

Iščimo rešitev tega vprašanja v prizadevanju, da dosežemo sklepčne zbore delovnih enot, ki jih po določilih dopolnjenega statuta lahko sklicujemo po ezmenah, dninah, oddelkih, delavnicah in podobno.

M. Polak

Letos 77 novih stanovanj

O delu in problemih, s katerimi se srečuje stanovanjska komisija v naši Železarni, smo se te dni pogovarjali s predsednikom stanovanjske komisije Lojzeto Likovičem in referentom tov. Pircem.

Delo stanovanjske komisije poteka na osnovi pravilnika o urejanju stanovanjskih vprašanj delavcev železarne Jesenice, ki ga je delavski svet železarne potrdil na seji v oktobru lani. Ta pravilnik je vsklajen z zakonom o stanovanjskih razmerjih in statutom naše železarne. Posebej naj omenimo člane 17, 18 in 19 v tem pravilniku, ki govorijo o postopku za dodeljevanje stanovanj, dodeljevanju stanovanj prosilcem s finančno udeležbo pri stanovanjski izgradnji itd.

Lani je stanovanjska komisija reševala prošnje prosilcem, katerim je bilo stanovanje dodeljeno že leta 1965, in sicer zato, ker so bila stanovanja, predvidena za vselitev v letu 1965, dograjena šele lani in se je gradnja nekoliko zavlekla.

Letos ima stanovanjska komisija na voljo 77 stanovanjskih enot. Naloga stanovanjske komisije je, da izmed 781 prosilcev, kolikor jih je imela v evidenci 31. 12. 1966, izbere potrebno število prosilcev in jim izda odločbe za vselitev. Nedvomno ima stanovanjska komisija težko nalogo, ker gre v večini primerov za prosilce, ki stanujejo v slabih stanovanjih. V našem časopisu smo lani v oktobru objavili razpis za finančno udeležbo. Prijavilo se je 197 članov našega kolektiva, ki so prijavljeni, da prispevajo finančno predplačilo. Pri dodeljevanju stanovanj, ki so na voljo, je komisija predvidela 40 prosilcev s finančno udeležbo, med katerimi je tudi pet strokovnjakov, 27 članov Zveze borcev in socialno ogroženih ter 10 prosilcev, ki jih bo treba izseliti iz barak pri novi kisikarni in iz graščine na Stari Savi. Reševanje teh problemov je tudi skladno z razvojem naše rekonstrukcije.

V prihodnje bo morala stanovanjska komisija pri reševanju prošenj upoštevati prosilce, ki stanujejo v barakah na Cesti heroja Verdika 21 in 22 zaradi nevarnosti poplav. Razen tega bo treba dodeliti stanovanja tudi prosilcem, ki stanujejo v barakah na Cesti 1. maja, v nezdruženih in slabih stanovanjih. To vprašanje bo komisija lahko rešila šele takrat, ko bo zgrajeno novo naselje na Lipcah, toda kljub temu bo v evidenci še vedno ostalo 652 prosilcev. Treba bo poiskati 80 stanovanjskih enot za prosilce, ki stanujejo na Stari Savi. V načrtu je, da bo na Lipcah zgrajenih 200 novih stanovanj. Vsekakor bo treba gradnjo nasejala pospešiti, kajti zaenkrat je šele odkupljeno zemljišče.

V kratkem bodo izdali prednostno listo, ki bo na vpogled članom kolektiva. V celoti bo na voljo 77 stanovanj,

od tega 50 v novi stolpnici, ki jo gradi Gradis in 27 v stolpiču Save na Plavžu. Seveda bodo nekaj prošenj rešili na osnovi kombinacij.

Ob koncu še nekaj o odnosu prosilcev do stanovanjske komisije in njenega referenta. Posamezni so večkrat obnašajo brutalno, čeprav so seznanjeni s perečo stanovanjsko problematiko. Vseeno ti prosilci hočejo, da bi njihove prošnje rešili kar čez noč, včasih pa njihov odnos presega že vse meje. Uporabljajo grobe izraze, psovke in s tem tudi žalijo človeško dostojanstvo. Največ takih prosilcev ima prošnje vložene šele nekaj mesecev, medtem ko imajo več potrpljenja prosilci, katerih prošnje so v evidenci že dalj časa. Nekateri prosilci hočejo dobiti stanovanje tudi z izsiljevanjem, tako da se najprej vselijo v neko dotrajano in neuporabno stanovanje, potem pa prek zdravstvene službe in sanitarne inšpekcije zahtevajo boljše stanovanje. Prav zaradi takih ljudi morajo zato prosilci, ki imajo vložene prošnje, počakati, da komisija najprej reši primere, na katere opozarja zdravstvena služba in sanitarna inšpekcija. Zavedati se moramo, da stanovanjska komisija rešuje le toliko problemov, kolikor je na voljo stanovanj in da je vse skupaj odvisno od nadaljnje izgradnje stanovanj.

nije vložene šele nekaj mesecev, medtem ko imajo več potrpljenja prosilci, katerih prošnje so v evidenci že dalj časa. Nekateri prosilci hočejo dobiti stanovanje tudi z izsiljevanjem, tako da se najprej vselijo v neko dotrajano in neuporabno stanovanje, potem pa prek zdravstvene službe in sanitarne inšpekcije zahtevajo boljše stanovanje. Prav zaradi takih ljudi morajo zato prosilci, ki imajo vložene prošnje, počakati, da komisija najprej reši primere, na katere opozarja zdravstvena služba in sanitarna inšpekcija. Zavedati se moramo, da stanovanjska komisija rešuje le toliko problemov, kolikor je na voljo stanovanj in da je vse skupaj odvisno od nadaljnje izgradnje stanovanj.

V gradisovi stolpnici bo na razpolago 50 novih stanovanj

Za koga pravilnik o odgovornosti delavcev na delu?

Ni zgolj naključje, da smo postavili to vprašanje. Večkrat bi ga že lahko in če to pisanje ne bo doseglo svoj namen, ga bomo še postavili.

Če si včasih nismo bili dovolj na jasnem, kdo je za kaj odgovoren, nam je zdaj ta »skrb« odveč. Dobili smo pravilnik o odgovornosti delavcev na delu Železarne Jesenice.

Ugotovitev, da se vsa odgovornost začne in neha pri fizičnih delavcih, pa najbrž še kar naprej drži.

Zato vprašujemo in pričakujemo odgovor na naslednje:

1. Kdo je kriv, da je razpokalo trideset tekalnih koles iz jeklotine za livne vozove v martinarni?

Neposredni vzrok je bil nepravilen tehnološki postopek

pred avtogrenim rezanjem (segretje).

Škoda znaša nekaj milijonov starih dinarjev. Posledice, ki bi jih utrpel strugar samo za en kos izmečka, so nam znane.

2. Zaradi napake na risbi so se morale ponovno delati tri podložne plošče solenoid-

nih ventilov za valjarno trakov. Kdo je kriv?

Vprašujemo se, doklej taka praksa. Take razmere res kažejo na upravičenost ignorance delavcev pri sprejemanju pravilnika o odgovornosti delavcev na delu.

Nekaj sodelavcev iz strojnih delavnic.

Izreki

To, kar imenujemo krepost, je čisto le zmes različnih dejanj in različnih koristi, ki jih urejata naša sreča ali prizadevnost; zato pogosto moške niso hrabri iz hrabrosti in ženske ne čiste iz čistosti.

Samoljubje je laskavec vseh laskavcev.

(La Rochefoucauld)

Kdor je odkritosrčen, odpre srce. Takšni pa so le redki, večina odkritosrčnosti le pretkano hlini, da si izvabi zupanje drugih.

Zavračanje laži je pogosto skrita težnja, da bi pridobili svojemu pričevanju tehtnost in svojim besedam religiozen ugled.

(La Rochefoucauld)

Napuh se vedno odškoduje, in še celo tedaj, kadar se odreče nečimrnosti, ne izgubi ničesar.

Ko bi ne imeli napuha, bi se ne pritoževali zaradi napuha drugih.

Napuh je enak v vseh ljudeh in razlika je samo v sredstvih in načinu, kako ga kažejo na zunan.

(La Rochefoucauld)

Včasih izgubimo osebe, ki jih bolj pogrešamo kakor objokujemo, in včasih take, ki jih objokujemo, ne da bi jih pogrešali.

Od srca radi hvalimo navadno le tiste, ki nas občudujejo.

(La Rochefoucauld)

Vsakdo hvali svoje srce, nihče pa si ne upa hvaliti svojega duha.

Olikanost duha je v tem, da nam vodita misel poštenost in rahločutnost.

Uglajenost duha je v tem, da laska na prijeten način.

(La Rochefoucauld)

Viden napredek, toda ne rekord

V naših obratih in na posameznih delovnih mestih je kljub stalnim obnovam in novogradnjam še vedno polno ozkih in nerentabilnih grl, ki hrome in zavirajo sproščeni in nemoten prehod na bolj varno in lažje delo vseh zaposlenih. Uprava železarne se skupaj z organi samoupravljanja nenehno trudi in prizadeva, da bi se v obratih in na posameznih delovnih mestih dvignila storilnost in da bi bili naši izdelki čim kvalitetnejši.

Veliko članov kolektiva se trudi, da bi s svojim bogatim strokovnim znanjem in z dolgoletnimi izkušnjami prispevali čim večji delež k boljšemu poslovanju železarne. Krog prizadevnih in uspešnih iznajditeljev, novatorjev, racionalizatorjev in avtorjev malih, toda nad vse koristnih obratnih izboljšav se iz leta v leto veča. Kljub nalogam gospodarske reforme pa nam še ni uspelo mobilizirati in aktivirati vseh zdravih in progresivnih sil za iskanje novega in boljšega. Vsi se še ne zavedamo, da se moramo pri uvajanju novih in cenejših tehnoloških in delovnih postopkov

predvsem nasloniti na lastne sile.

Naš delovni človek je že mnogokrat dokazal, da zna in je sposoben sam, brez tuje, drago plačane pomoči prispevati svoj delež k dvigu storilnosti, k povečanju kvalitetne proizvodnje in preprečevanju kvarov in zastojev, ki povzročajo izpad dragocene proizvodnje.

Nekaj let nazaj opazimo, da število predlogov za izboljšave nenehno raste. Leta 1960 je bilo izvedenih in predloženih v oceno 62 tehničnih izboljšav, v naslednjem letu (1961) je bilo 90 predlogov, kar je doslej rekordno število. V naslednjih

letih je to število nihalo od 57 v letu 1962, 51 v letu 1963, leta 1964 je padlo na 47, nato pa se je ponovno dvignilo na 53 izboljševalnih predlogov v letu 1965.

V lanskem letu pa so se naši iznajditelji, novatorji in racionalizatorji aktivno vključili v akcijske programe posameznih obratov in proizvodnih enot ter so izvedli in predložili v oceno 80 tehničnih izboljšav.

Kot vedno so bili tudi letos vzdrževalci najbolj delavni. Predlagali in izvedli so največ in tudi najboljše, najbolj kvalitetne tehnične izboljšave.

Pred vsemi pa prednjačijo vzdrževalci z Javornika z 18 predlogi. Sledijo člani z UOS, ki so s 13 predlogi prehiteli tovariše iz jeseniške mehanične delavnice z 10 izvedenimi izboljševalnimi predlogi. Sledijo energetiki in valjavci iz valjarne tanke

pločevine, Javornik II, valjavci iz profilne valjarne, Javornik I in martinariji. Člani kolektiva valjarne Belsa, konstrukcijske delavnice, elektro delavnice, elektro jeklarne so se uvrstili takoj za ostalimi s po tremi izboljšavami. Sodelavci iz ostalih obratov pa so prispevali po en izboljševalni predlog. Nobenega predloga za izboljšave pa nismo prejeli iz elektrodne odd. transporta, šamotarne, jeklovleka, apnenice in kamnoloma, čeprav je tudi v teh obratih kopica nerešenih problemov. Nerazumljivo nam je, da se člani teh kolektivov že več let iz neznanih vzrokov ne vključujejo v novatorsko in racionalizatorsko dejavnost. Mnogo premalo tehničnih izboljšav prijavljajo tudi člani kolektiva iz gradbenega oddelka, elektro delavnice, prometa, plavža, predelovalnih obratov in energetske grupe, ki se prav gotovo redno dnevno pri svojem delu srečujejo s številnimi

Za ali proti vzajemnosti!

Načelo vzajemnosti je poleg načela humanosti, gospodarnosti in načela samoupravljanja le eno od temeljnih načel socialne varnosti.

Načelo vzajemnosti spremlja vsa socialna zavarovanja v svetu. Na tem načelu smo Jugoslovani med drugo svetovno vojno na osvobojenem ozemlju ustanovili socialno zavarovanje, ki je bilo dolga leta naš ponos. Z njim smo vodili v svetu. Od ustanovitve pa smo skozi 20-letno obdobje razvoja pravice zavarovancev tako razširili, da so le-te prerastle naše zmogljivosti. Prispevki zavarovancev, s katerimi socialno zavarovanje pokriva stroške zdravstvenega varstva, so postali nezadostni. Ob ugotovitvi deficitarnosti skladov smo šele postali pozorni in začeli ugotavljati, da v našem socialnem zavarovanju nekaj ni v redu.

Brez točnejših analiz smo najprej okrnili glavni steber — vzajemnost s predpisom, naj vsak zavarovanec pri nakupu zdravil prispeva še 60 S din. To vsoto smo lani najprej dvignili na 150 S din in z novim letom na 200 S din in ta prispevek preimenovali v »participacijo.« Ta uboga participacija pa je postala tako omiljena, da jo vedno bolj tiščimo v stavek, s katerim hočemo povedati kaj o rešitvi stanja v socialnem zavarovanju.

Za zavarovance bi bilo bolj razumljivo, če bi točneje povedali, da s prispevkom, ki ga plačujemo za socialno zavarovanje, ni mogoče kriti vseh potreb, zato je potrebno, da zavarovanci poleg predpisane rednega in izrednega prispevka prispevamo ob neposrednem koriščenju nekaterih zakonitih pravic še

predpisano vsoto. To pa ni participacija, ali v lepi slovenščini povedano »soudležba«, to je le dodatni prispevek zavarovanca ob neposrednem koriščenju usluge — pravice, pridobljene z rednim vplačilom rednega in izrednega prispevka.

Kot soudležba (participacija) pa smatramo nadomestilo osebnega dohodka za bolanje do 30 dni, ki po zveznem zakonu bremeni delovne organizacije. Delovne organizacije so namreč prve, ki borcev sodelovale (participirajo) poleg prispevkov zavarovalnice pri pokrivanju stroškov socialnega zavarovanja.

Če bodo ti dodatni prispevki zavarovancev, ki se v teh dneh kar vrstijo, določeni na podlagi tehničnih strokovnih analiz, lahko pričakujemo zmanjšano porabo naših skupnih sredstev in tudi prevzgojo zavarovancev. Če pa bodo vsa ta določila le izhod v sili, je pričakovati tudi temu primeren uspeh. Vzgoja zavarovancev — pacientov pa poleg dogovora z zdravniki, le-ti naj tudi prispevajo svoj delež k prevzgoji pacientov, daje nova upanja k uravnoteženju trošenja sredstev socialnega zavarovanja. Poleg že imenovanih pacientov in zdravnikov pa je nujno sodelovanje vseh ostalih zavarovancev, namreč pod njihovim službeno-strokovnim nazivom, da vsak da svoj delež ob spoštovanju načela »vsi za enega, eden za vse«.

S tem zadnjim izrekom pa

se lahko vrnemo k naslovu. V slovarju tujk je zapisano pod izrazom solidarnost: ne razdelnost, vzajemnost, soglasnost, čut za skupnost po geslu »vsi za enega, eden za vse«. Torej, če je tako, zakaj ne bi v socialnem zavarovanju kar obdržali načelo vzajemnosti, saj z njim prav vse povemo, saj ob okrnjeni ali prezirani vzajemnosti tudi solidarnost tistih, ki zanikajo vzajemnost, nič ne pomeni.

Da bo uspeh sigurnejši, da bomo uresničili reformna prizadevanja, da ne bo potrebno več odstopanje izvršnih organov, kar so mnogi pozdravili, se moramo nujno vsi na svojih delovnih področjih tudi vključiti v vzajemnost. Enostransko uveljavljanje vzajemnosti ob preziranju vzajemnosti pri delu nam ne bo rodilo.

Primer: Naš sodelavec je boleval in zagotovljene so mu bile vse pravice. Ko je toliko ozdravel, da je po ugotovitvi strokovne (invalidske) komisije postal sposoben za drugo ustrezno delo, so mu odgovorni ljudje v tovarni delo odklonili.

Ker mu niti direktor kadrovskega sektorja ni mogel sposlovati dela, mu je odredil izredno plačani dopust do odločitve UO in to zopet v skladu z vzajemnostjo. Torej delavcu, ki je sicer sposoben za delo, onemogočamo delo. S tem branimo vzajemnost, njemu pa celo kratimo ustavne pravice do dela. Invalidska komisija mu je namreč kot drugo ustrezno delo določila PK delovno mesto fizičnega značaja in ker tega imamo v podjetju, smo mu ga dolžni zagotoviti. Sicer pa niti 14 dni po sprejetju statuta podjetja že ugotavljamo, da smo imeli vsi tisti prav,

ki smo opozarjali na neprijetnost določila, da se tudi invalidi razmeščajo na delovna mesta na podlagi razpisa. Komisija je namreč pri pombo zavrnila. Ta primer je sedaj prvi in nas opozarja, če bomo le vztrajali pri navedenem določilu komaj potrjenega statuta, bomo v skladu s pravnimi načeli po načelu vzajemnosti v bodoče še imeli nezaposlene invalide, ki bodo v bolniškem staležu ali na izredno plačanem dopustu čakali na razpise delovnih mest oziroma na zaposlitev, mi pa bomo nagrajevali brezdelje.

V vseh reformnih prizadevanjih verjetno niso bili mišljeni takšni predpisi oziroma ukrepi, ki bi rušili načelo »vsi za enega, eden za vse«, oziroma načelo vzajemnosti.

Zdravko Pogačnik

ga gospodarskega in družbenega razvoja.

Konferenca je pokazala, da bo treba v tekočem letu organizacijo še bolj okrepiti, sestanke narediti privlačne in preusmeriti delo na področja, ki bodo pritegnila zanimanje vseh članov organizacije.

sš

Iskati moramo nove oblike dela

Letna konferenca osnovne organizacije ZKS na Blejski Dobravi, ki je bila 11. januarja, je odprla vrsto vprašanj, kako delati, da bo organizacija čimbolj učinkovita.

Obširno poročilo dosedanjega sekretarja je opozorilo na nekatere slabosti organizacije. Čeprav je bilo med letom deset rednih sestankov in so se posamezni člani aktivno udeleževali dela v nekaterih krajevnih političnih in družbenih organizacijah, z dosedanjim delom članov in organizacije niso zadovoljni. Boljše oblike dela naj bi organizaciji dale novega poleta.

Poročilo dalje navaja, da je bil v preteklem letu spre-

jet v organizacijo le en nov član, v letu 1965 pa je bilo sprejetih 7 novih članov in to mladih ljudi. Skoraj vsi ti mladi člani pa so prešli v sestav osnovnih organizacij, kjer so zaposleni.

Krajevne, oziroma vaše osnovne organizacije ZKS so po svojem sestavu dokaj šibke, ker so v njih vključeni predvsem upokoenci in gospodinje. To so ljudje, ki so dolga povojna leta aktivno sodelovali v našem gospodarskem in družbenem življenju in so v najtežjih letih pomagali graditi našo socialistično družbo. Zato pa večina njih še vedno z zanimanjem sledi vsem dogajanjem naše-

Železarski globus

LR KITAJSKA. Končno so znani podatki o proizvodnji surovega jekla v letu 1965 in sicer 10 milijonov ton. V tej državi gradi avstrijsko podjetje VOEST novo kisikovo jeklaro z LD konvertorji. Imela bo letno proizvodno zmogljivost 600 tisoč ton ter bo pričela obratovati ob koncu leta 1967.

neresanimi proizvodnimi problemi.

Največ tehničnih izboljšav predlagajo vedno isti ljudje. Prepričani pa smo, da so sposobni kaj novega, kaj boljšega in rentabilnejšega prinesiti v naš proizvodni proces tudi drugi, mlajši ljudje, ki so se šolali na srednjih, višjih in visokih šolah in tudi oni, ki so imeli priliko obiskati doma in v svetu sorodne kolektive z bolj razvito tehniko, mehanizacijo in avtomacijo.

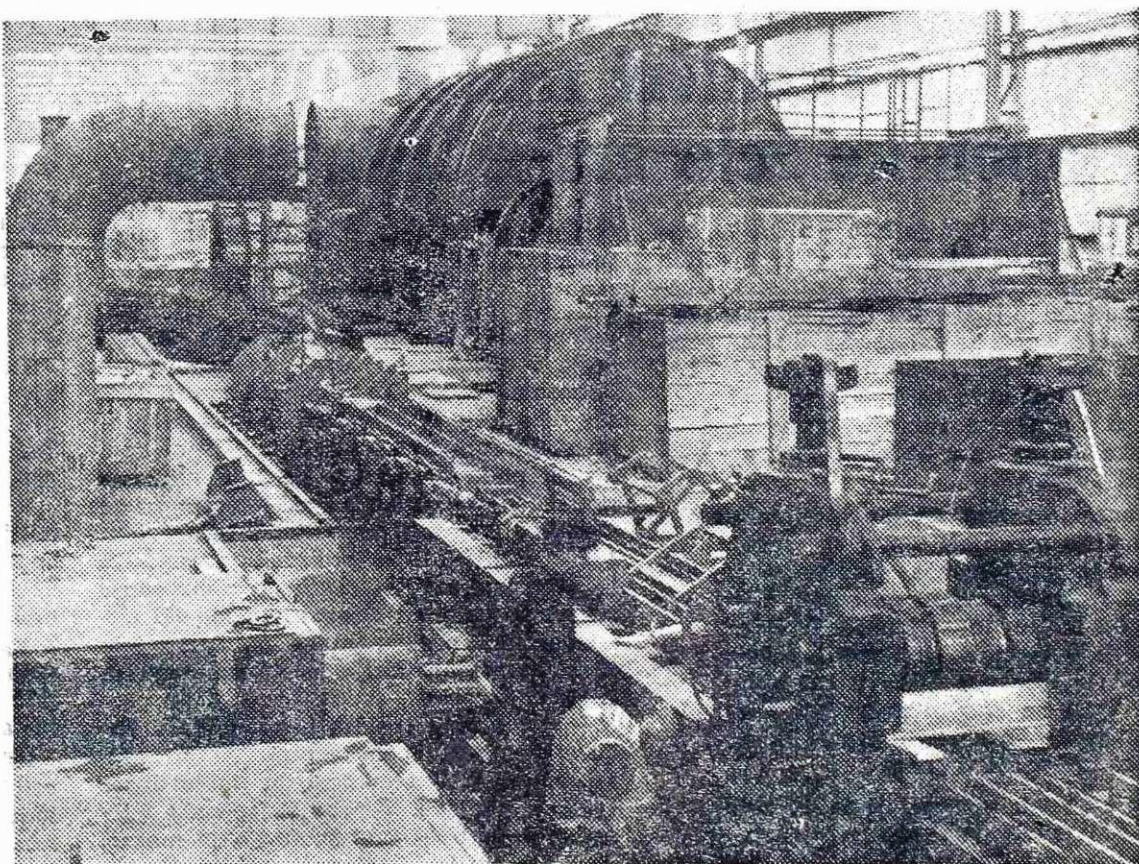
Komisija delavskega sveta, ki ocenjuje tehnične izboljšave, ima vedno težko nalogo, kako pravilno in objektivno oceniti vsak predlog posebej in kako stimulativno nagraditi vsakega prizadevnega in uspešnega avtorja. Predlogi so običajno pomanjkljivo dokumentirani, zato je 90 % vseh tehničnih izboljšav le pavšalno ocenjevala predložene predloge sedemkrat, kar je vsekakor premalo, zasedati bi morala vsaj mesečno. Pravilno, ob-

jektivno in tekoče ocenjevanje izboljševalnih predlogov vzpodbuja aktivnost med vsemi člani kolektiva. Še mnogo bolj pa na avtorje izboljševalnih predlogov vzpodbudno vplivajo tudi stimulativne nagrade in odškodnine.

V preteklem letu so novatorji dobili izplačanih 5.329.677 S din nagrad in odškodnin, kar je mnogo več kot v dosedanjih letih. Iz tega je razvidno, da se poleg vedno večjega števila tehničnih izboljšav veča tudi njihova kvaliteta. Nov pravilnik o ocenjevanju tehničnih izboljšav in o nagrajevanju prizadevnih in uspešnih avtorjev, ki je v pripravi in bo veljal za vse slovenske železarne, bo prav gotovo povečal to dejavnost tudi v naši železarni.

Uspeh, dosežen v preteklem letu, mora biti vsem članom kolektiva vzpodbuda za povečano novatorsko aktivnost v letošnjem letu.

Zuro

Ogrodje vroge 450. v ozadju CUSTODIS neč

Naši plezalci in alpinisti med najboljšimi

Jeseniški železarji, kot potomci pionirjev slovenskega klasičnega ljudskega planinstva, triglavskih prijateljev in bohinjskih pastirjev, tovarnikov in rudarjev, ki so začeli uspešen boj za doseg vrha Triglava so vedno čutili veliko vsakdanjo življenjsko potrebo po aktivnem, borbemem udejstvovanju v gorskem svetu. Zasledimo jih med prvimi poborniki organiziranega planinstva pri nas (Piparji). Kasnejše planinsko alpinistične generacije v dolgi razvojni poti našega planinstva nosijo viden pečat stremljenja delovnih ljudi po

uživanju lepote, veličine in blagodejnega miru edinstvenega planinskega sveta. Vse to se zrcali v Julijskih Alpah, Karavankah, Grintovcih in Savinjsko-Kamniških planinah v vsej lepoti in veličini, kateri se čudijo najbolj pesimistično in kritično razpoložen poznavalci naravnih lepote.

Planinci z Jesenic so dobili pravo in vidno vsebino med obema vojnama in še prav posebej po NOV, ko je naše planinstvo hitelo z naglimi koraki v množičnost, plezalni šport in alpinizem pa

sta dosegla vrhunske dosežke.

Ljubitelji in obiskovalci gora iz našega železarskega mesta so vedno predstavljali sam vrh slovenskega in jugoslovanskega plezalnega športa in alpinizma. V sestavi vseh predvojnih in še prav posebno povojnih slovenskih in jugoslovanskih alpinističnih odprav so plezalci in alpinisti iz Jesenic sestavljali tisto udarno in napredno jedro, ki je doma in v svetu častno in dostojno uveljavilo ljubezen in vrhunsko raven našega množičnega planinstva, plezalnega športa in alpinizma.

Odkar naše osrednje planinske organizacije pripravljajo in organizirajo plezalno alpinistične odprave v tuje, zahtevnejše gorske skupine, so morale vedno resno računati z elito plezalcev in alpinistov iz vrst jeseniških železarjev.

Pred vojno so naši plezalci in alpinisti obiskali Centralne Alpe, Dolomite, Tatre, bolgarske in druge planine.

V vseh povojnih plezalno alpinističnih odpravah, ki so jih organizirale naše osrednje planinske organizacije so imeli Jeseničani vidno mesto in so odigrali pomembno vlogo. Cvet naših plezalcev in alpinistov je zvesto nadaljeval svetle tradicije planinstva in plezalnega športa. Mlajše generacije so hotele dohiteti in prehiteti nekdanje pionirje in stebre našega planinstva.

Marko Butinar se je leta 1964 udeležil slovenske republiške odprave na Spitzberge, Svabald, Mrzlo obalo. Kljub temu, da leta 1960 Je-

seničani nismo bili upoštevani pri sestavi naše prve jugoslovanske himalajske odprave na Trisule, so morali strogi selektorji upoštevati naše plezalce in alpiniste pri vseh naslednjih odpravah v Centralne Alpe, Kavkaz, Himalajo in ostale zahtevnejše gorske skupine, kjer se bje neizprosno boj za poslednje vrhove in lovoričke svetovnega alpinizma.

V naši drugi himalajski ekspediciji leta 1965 na Kangbačen (7902) sta Pavle Dimitrov in Marko Butinar predstavljala skupaj s plezalci in alpinisti iz Kamnika in Ljubljane jedro te odprave. Pavle Dimitrov je skupaj s Toneom Sazonovem prodril tik pod sam vrh naše, slovenske gore v Himalaji in sta z višino 7.460 m dosegla višinski rekord jugoslovanskega alpinizma.

S temi vidnimi in pomembnimi uspehi so naši člani v sestavi nadaljnjih odprav še bolj uspešno startali proti visoko postavljenim in težko dosegljivim ciljem. Boriti se v stalni življenjski nevarnosti, z višinami, strminami, redkim zrakom, plazovi, monsumi in sto in sto drugimi nevarnostmi in težavami, je sposoben samo zdrav organizem in resnično navdušenje do ekstremnega in zahtevnega alpinističnega udejstvovanja.

Tudi pri sestavi naših bodočih slovenskih plezalno alpinističnih odprav bodo morali selektorji upoštevati dosežke naših, jeseniških plezalcev in alpinistov. V sestavi naše letošnje odprave v gore Pamirja, na vrh Pic Ljenin, kjer bo organiziran

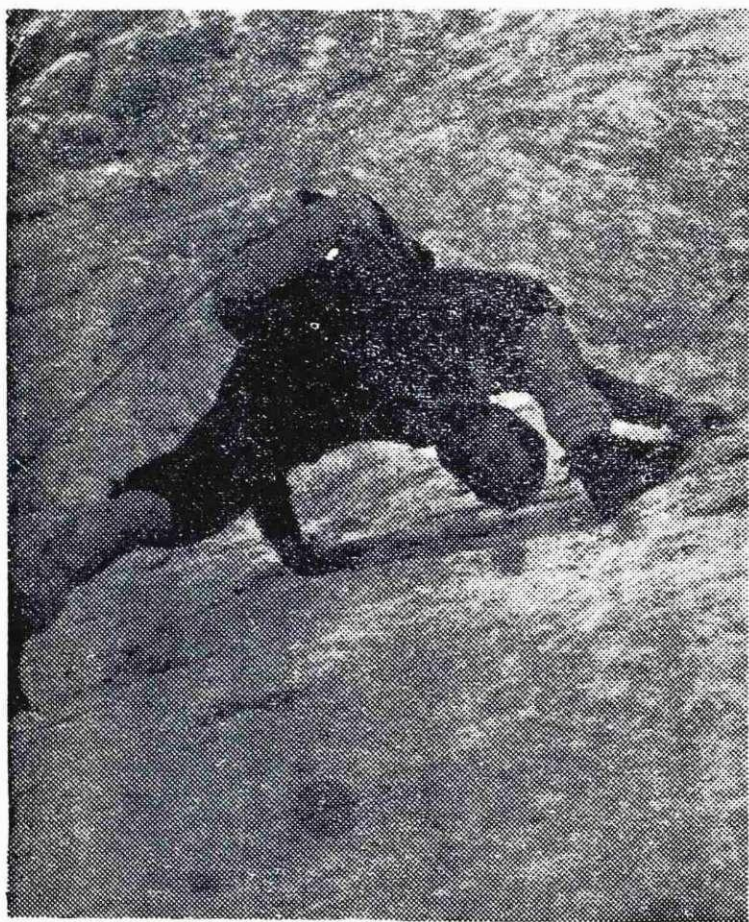
zbor plezalcev in alpinistov socialističnih držav v počastitev 50-letnice sovjetske revolucije (1917—1967) bo sodeloval tudi član našega kolektiva Pavle Dimitrov. Prav tako pa bosta v letošnjem letu odšla v gore Kavkaza člana našega kolektiva Tone Oman iz orodjarne jeseniške mehanične delavnice in Jože Mihalič, dijak metalurške industrijske šole.

Vsekakor je to veliko priznanje našim mladim in veliko obetajočim plezalcem in alpinistom, ki so v zadnjih letih že uspešno prestali ognjeni krst sredi naših, težkih prepadnih in previsnih sten. Mladi nezadržano napredujejo v sam vrh slovenskega in jugoslovanskega alpinizma.

Komisija za alpinizem in inozemske odprave pri naši osrednji planinski organizaciji: Planinski zvezi Slovenije, se trenutno nahaja sredi priprave za našo tretjo himalajsko odpravo. Le-ta bo imela nalogo premagati našo goro v Himalaji, Kangbačen (7902 m). Odprava bo izvedena pred ali po monsumski dobi v letu 1968. Prepričani smo, da bo Pavle Dimitrov s svojimi bogatimi izkušnjami tik pod samim vrhom te nepremagane gore, sodeloval tudi pri drugem poizkusu vzpona na to slovensko goro v Himalaji.

Veliki plezalno alpinistični dosežki naših železarjev v domačih in tujih zahtevnejših stenah, razih, grebenih in vrhovih so prav gotovo vzpodbuda vsem mladim, prihajajočim plezalcem in alpinistom.

Žuro

Naš »himalajec« Pavle Dimitrov

Lzšla l

Na seji u ra zbornika k je bila zgornjih pr obširneje ra bini druge jo izdali še odbor ima kov, ostalini do sporočili dostavijo. J mora imeti ljudje prim zgodovini ž našnjem raz niški odbor reševal pro vili tričlan se bo ukvarj devami.

V nadalje Konobelj r stanje in r za 2. števil čun velik, bi natisnili broširani iz dov v enak la natisnjer Glede na

Zarad delavcev Pravilnik sprejel c »Dela delovne železarni močnost slednja j — da Jesenice ukrepi, — da iz delov Prošn rešuje k svetu žel delavca i enote.«

Tehnični razvoj japonske železarske industrije

V maju leta 1966 je bilo v ZDA 74. zasedanje ameriškega železarskega instituta (American Iron and Steel Institute). Udeležil se ga je tudi eden izmed direktorjev največje japonske železarske družbe »Yawata Iron & Steel Co.« Kizo Takeda. Le-ta je udeležencem zasedanja prebral referat o tehničnem razvoju japonske železarske industrije v obdobju po drugi svetovni vojni.

Danes je znano, da japonska železarska industrija prednjači v svojem razvoju tehnologije proizvodnje grodlja v plavžih pred vsemi državami na svetu. Vemo tudi, da so ravno v japonskih železarnah dosegli v zadnjih letih izreden dvig proizvodnje surovega jekla v LD konverterjih. Tudi na ostalih področjih železarske tehnologije so dosegli japonski strokovnjaki zavidljive uspehe.

Iz vseh teh razlogov je iz referata Kiza Takede poleg določenih japonskih specifičnosti razviden razvoj in današnje stanje železarske industrije nasploh. Zato menimo, da je zanimiv tudi za naše bralce

ter ga objavljamo v prevodu in delni predelavi.

Japonska železarska industrija je dosegla v obdobju po drugi svetovni vojni izreden napredek. To velja posebno za zadnje desetletje. V letu 1965 je dosegla proizvodnja surovega jekla 41 milijonov ton. To je petkrat več kot je bila največja proizvodnja v obdobju pred koncem druge svetovne vojne (7,6 milijona ton v letu 1943). Dejansko je proizvodnja narasla in predstavlja 9,1 % svetovne proizvodnje surovega jekla, od skupne količine 452 milijonov ton proizvedenega na svetu leta 1965. To pomeni tretje mesto na svetu za ZDA in Sovjetsko zvezo.

Zelo težko je oceniti, kako se bo v bodoče razvijala japonska proizvodnja grodlja in jekla. V tem pogledu imajo danes različne poglede. Vendar v japonski železarski industriji sami smatrajo za možno, da bo v prihodnosti proizvodnja še narasla za 50 %. To predvidevanje se naslanja na analizo domačega tržišča, ki kaže,

da porabi približno 40 % proizvodnje gradbeništvo in njemu sorodna industrija.

To potrjuje veliko gospodarsko aktivnost v gradnji cest, visokih stavb in tovarn. Poleg tega tudi dokazuje, da absorbira v Evropi in Ameriki velik odstotek naročil avtomobilske in strojna industrija. Industrija, ki proizvaja visoko vrednostne izdelke, še na Japonskem zaenkrat ni dosegla svojega največjega razvoja.

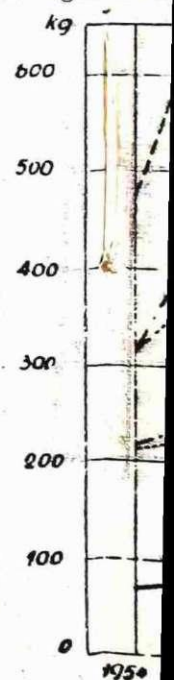
Znano je, da je današnja poraba surovega jekla na prebivalca na Japonskem približno 318 kg. To je manj kot v ZDA, Sovjetski zvezi in zahodnoevropskih državah.

V letu 1965 je bilo na Japonskem 98 milijonov prebivalcev. Predvidevajo, da bo leta 1970 naraslo prebivalstvo na preko 103 milijone. Računajo, da se bo dvignila poraba jekla na 440 kg na prebivalca. Z upoštevanjem tega in predvidenega povečanja izvoza jekla bodo morali v letu 1970 proizvesti 60 milijonov ton surovega jekla.

Kateri so bili glavni faktorji, ki so vplivali na velik razvoj japonske železarske industrije? O tem so se na Japonskem razvile različne teorije. Vendar je bil, po mnenju referenta, najvažnejši faktor: svobodna mednarodna izmenjava tehnologije. Takoj po koncu druge svetovne vojne,

približno 20 let nazaj, je padla »apov proizvodnja surovega jekla na 557.000 letno. Morali so uvoziti večino potre surovin. Mnogi so dvomili, da bo l: Japonska pod tako neugodnimi pogo, boljšala svoj nezavidni položaj. Vendar bili japonski železarji prepričani, da težave zaradi surovin premagali le-ta

Primerjava porabe jekla na prebivalca v različnih državah

Izšla bo druga knjiga Jeklo in ljudje

Na seji uredniškega odbora zbornika Jeklo in ljudje, ki je bila 14. januarja v zgornjih prostorih Kazine, so obširneje razpravljali o vsebini druge knjige, ki naj bi jo izdali še letos. Uredniški odbor ima že nekaj prispevkov, ostalim avtorjem pa bodo sporočili, naj jih čimprej dostavijo. Tudi v prihodnje mora imeti zbornik Jeklo in ljudje primeren poudarek na zgodovini železarstva in današnjem razvoju. Da bi uredniški odbor lažje in sproti reševal probleme, so ustanovili tričlansko komisijo, ki se bo ukvarjala s tekočimi zadevami.

V nadaljevanju seje je tov. Konobelj pojasnil finančno stanje in predlog proračuna za 2. številko. Ker je proračun velik, so predlagali, da bi natisnili 1000 izvodov v broširani izdaji in 1000 izvodov v enaki obliki kot je bila natisnjena prva knjiga. Glede na to, da bomo čez

dve leti praznovali 100-letnico obstoja železarne, je bilo predlagano, da bi takrat izšla tudi tretja knjiga zbornika Jeklo in ljudje, zato pa bo treba pravočasno pripraviti program in gradivo. Pri sestavljanju programa in zbiranju gradiva za tretjo knjigo ne bi smeli pozabiti tudi na vlogo predvojne sindikalne organizacije na Jesenicah. To nalogo so zaupali Venciju Perku, ki bo sestavek napisal pod pogojem, da bo imel pri zbiranju in iskanju gradiva vso pomoč na Jesenicah.

Na sobotni seji uredniškega odbora Jeklo in ljudje bi morali imenovati tudi novega urednika, ker je sedanjí urednik Franc Konobelj-Slovenko prosil za razrešnico. O tej zadevi se niso mogli dokončno pogovoriti in bodo o tem na prihodnji seji še enkrat razpravljali in sprejeli ustrežni sklep.

- or

Obvestilo

Zaradi pogostnih nejasnosti ob ponovnem sprejemu delavcev na delo v železarno, citiramo celoten 31. člen Pravilnika o odgovornosti delavcev na delu, ki ga je sprejel delavski svet železarne, dne 28. 12. 1966:

»Delavec, ki mu je bil izrečen ukrep izključitve iz delovne skupnosti, lahko ponovno vstopi na delo v železarno šele po preteku najmanj treh let od pravomočnosti odločbe o izključitvi in če sta izpolnjena naslednja pogoja:

— da mu ni bilo v zadnjih 3 letih dela v Železarni Jesenice pred izključitvijo izrečeno več kot trije ukrepi,

— da ni bil v zadnjih petih letih dela že izključen iz delovne skupnosti Železarne Jesenice.

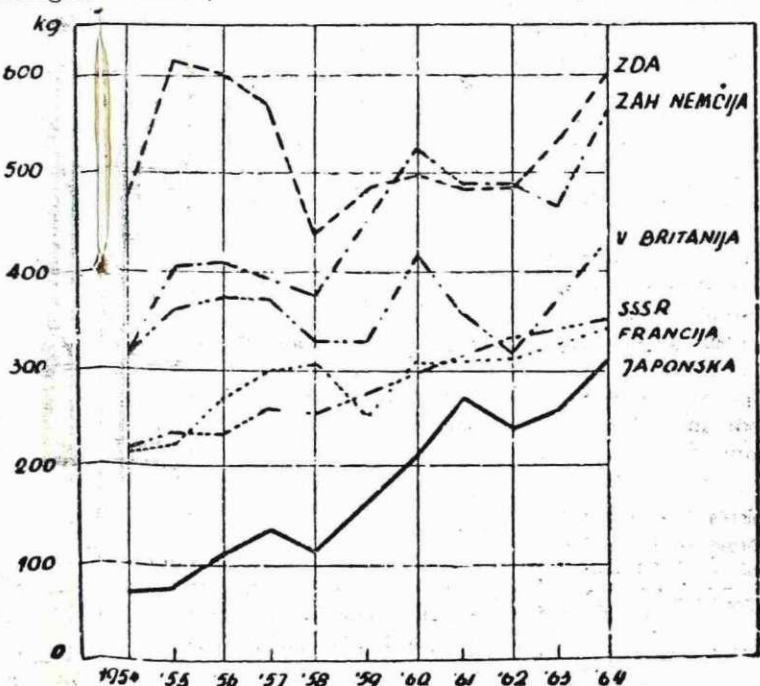
Prošnjo za ponovni sprejem izključenega delavca rešuje komisija za delovna razmerja pri delavskem svetu železarne. Za vsak ponovni sprejem izključenega delavca mora dati svoje soglasje delavski svet delovne enote.

Kadrovski sektor

je padla japonska ekla na 557.000 ton i večino potrebnih mili, da bo lahko ugodnimi pogoji izpolnjen. Vendar so prepričani, da bodo remagali le takrat,

ko bodo izbrali najboljšo in najnaprednejšo tehnologijo na svetu. Zato je nastopila industrija z naprednim programom modernizacije svojih naprav in z uporabo najmodernejše tehnike. Rezultat tega je bil nastanek japonske železarske industrije, take kot jo poznamo danes.

(se nadaljuje)

MIHA KLINAR ČAS NA BREZCESTJU V. del TRETJA NOČ

37. nadaljevanje

Zato so brez skrbi. Ne samo zaradi Nemcev, marveč tudi zavoljo tega, ker jih skoro nihče ne nadzoruje. »Sarža« je bil pred pol ure tu in je odšel in ga najbrž pred jutrom ne bo več. Zato zadošča, da je pred predorom en sam vojak in prav tako en sam na železniškem mostu, oziroma na progi. Tu v gostilni je vendar prijetneje, kakor v baraki za železniško čuvajnico! Domačini so prijazni in ob pitju se vojaki že počutijo domačine, saj jih tile priletni vaščani seznanjajo z življenjem svojega kraja in s prilogami za desetletja nazaj.

»Republika! Da, to so bili časi... Ljudje z vseh koncev in vetrov, to je bila republika...«

In vojaki poslušajo.

O Babilonu, kjer sicer niso gradili kakega babilonskega stolpa in z njim izzivali boga, marveč dolga štiri leta vrtali v goro in gradili tale predor domačini, Kranjci, Stajerci, Primorci, Hrvatje, Bosanci, Srbi, Čehi, Slovaki, Poljaki, Rusini, Korošci, Tirolci, Italijani

o pijači, ki je ob izplačilnih dneh tekla od miz v gostilnah (bilo jih je petkrat več kot danes, ko so samo tri), v vseh gostilnah od Krivčeve do gostilne »Pri veselem Tirolcu« in seveda še v vseh drugih izven republike na Jesenicah, na Savi, v Kurji vasi, Novi vasi, v Grobljah, na Borovljah, na Javorniku in na Koroški Beli

o gneči na nedeljskih plesih

o pretepih in pobojih zaradi deklet ali kar tako zaradi kakih besed in medsebojnih obračunov, saj skoro ni bilo nedelje, da bi koga ne oklali ali do smrti pobili

o nekem Blažu Ambrožiču s Koroške Bele, ki so ga zaklali (»Ta je bil prvi,« pravi nekdo)

o nekem Jožetu Kotniku, kopaču, ki je bil drugače trezen človek (»Vsaj tako so govorili«), a se je nekega dne zaradi potrnosti (»Najbrž je bila kaka babnica! Samo žene s svojim večnim sitnarjem zaradi denarja lahko do potrnosti in obupa zmrcvari človeka!«) tako napil, da je izdihnil

o nekem tovarniškem delavcu Jožetu Staretu (ob tem imenu se neki vojak zdrzne in zardi), ki je končal pod noži kot druga žrtev. (»Ta je bil mlad! Šele sedemindvajset let mu je bilo,« pravi nekdo, vojak, ki je bil zardel, pa se pomiri: »Ne, ni bil on! Ni bil!« se oddahne in plaho pogleda okrog sebe, če sprememb na njegovem obrazu ni kdo opazil.)

o hlapcu Jerneju Zalokarju, ki je prišel pod nož kmalu za Staretom. (»Ne vem, ali je bilo samo mesec ali dva kasneje?«)

o nekem Janezu (»Ne vem, ali se je pisal Mencinger ali Mecigar?«), ki je prišel na delo pijan, potem pa je padel z odra na glavo in se ubil

o jezi skupine hrvaških delavcev na nekega nemčurja, na hišnika upravne in stanovanjske stavbe, v kateri so stanovali inženirji, ki so vodili gradbena dela pri predoru (»O, to je bil direndaj! Vdrli so, da bi ga premlatili, on pa je segel po revolverju in streljal nanje. Zadely, da, Anton Zadely se je pisal. Bil je pravzaprav Čeh, a nemčur, vam pravim, zagrizen nemčur! Strelji, in neki Hrvat, ki ga je Zadely ranil, to je še bolj podžgalo Hrvat. Nemčur bi je ne odnesel, da ni bilo blizu žandarjev. Ti so bili pravzaprav vselej tu! Hudimano veliko dela so imeli! Pač ti bi ničesar ne opravili, da jim niso pomagali Tirolci. Tako so Hrvatje lepo drugega za drugim zvezali. Potem pa, hajdi, v maruško im pred sodnike! Prav to pa je izzvalo novo hudo kri, da so se še istega dne stekli Tirolci in kranjski delavci v Robičkovi gostilni. V pretepu so oklali Miha Svetlina tako hudo, da je umrl. Neki Kos in neki Cedilnik pa sta se komaj izmazala... O, pa še ni bilo konca tisti večer! Neki Pomeli in Sedlar sta v Kopavniku ponoči pričakala nekega Hrvata in ga oklala. In vse zaradi tistega prekletega nemčurja!«)

o nekem koroškem Nemcu Alojzu Moserju (»Ta je bil tič svoje vrste! Na kredo je popival po gostilnah, na upanje jedel pri gospodinjji, potem pa ga je zmanjkalo. Njega je hotel posnemati neki Čeh, neki Franc Senk, a so oba prišli. Prvega so

prijeli v Mühlstadtu, a drugega v Rottermannu na Koroškem. Bilo je prav na Svetega Petra in Pavla, ko je vlak povozil staro Razingerjevo. Da, prav takrat je bilo!«)

o cirkusu, v katerem je nastopal neki rokoborec in obljubljal sto kron nagrade tistemu, ki bi ga položil (»Sto kron! To je bil velik denar, ki je mikal vse, posebno tiste, ki so imeli moč v mišicah! Pa se nihče ni upal spoprijeti s cirkuskim orjakom, dokler se ni okorajžil posestnik Rajmund. Prava gora, vam pravim! Pravi orjak, ki je cirkusarja položil! Nagrade pa vseeno ni prejel. Torej so te samo široka usta, je zarobantil Rajmund in vnovič zgrabil cirkusarja, dokler mu ni dal pet kron na račun, ostalo pa obljubil, da bo poravnal jutri. In Rajmund je verjel, a že zjutraj videl, da je cirkus izginil ponoči z Jesenic kakor kafr. Kje pa naj bi rokoborec vzel sto kron? Sto kron je bil vendar velik denar!«)

O tem govore in potem zopet o sporih in pretepih

o dveh Hrvatih, o nekem Tonkoviču in Grahovcu z Otočca, prijateljih, ki sta si vsaj navidez delila tudi gospodinjino naklonjenost (»Navidez, pravim, ker sta si vse drugo delila zares iskreno, saj sta bila rojaka in prijatelja. Toda babe so babe, prave Evine hčere, rojene za zgago in razdor! Kaj drugega bi moglo pripraviti tadvta fanta, da sta začela iskati med sabo prepri kakor dva mačka, ki hodita okrog vrele kaše. Gospodinja ju je vprašala, kaj naj jima skuha za nedeljsko kosilo. Grahovec je rekel to, Tonkovič ono. In ko je gospodinja dajala prav zdaj temu, zdaj onemu, potem pa, ko se je začela ogrevati bolj za Grahovčeve želje, je Tonkoviča pogrelo, da je zgrabil kol in pobil Grahovca do nezvesti; težko ranjenega so odnesli v bolnišnico. Da, takrat smo v republiki imeli bolnišnico! Odnegli so ga tja, Tonkovič pa je pobegnil, a je prišel samo do Beljaka. In kdo je bil tega kriv, vas vprašam? Tonkovič ne, marveč ženska! Ženska, ki je uživala v ljubeosumju med prijateljskima. Njo bi morali zapreti! Njo, in ne Tonkoviča!«)

o nekem Aleksandru Zoldanu, Italijan, doma iz Longarone (»Ta je bil pravi gangster! Vselej sem se spomnil nanj, kadar sem v zadnjih desetih letih videl kak ameriški gangsterski film! Ne, ne izmišljujem se! Ta Alessandro je zares pribežal iz Amerike. V New Yorku je sodeloval pri roparskem napadu na neko banko in je imel za seboj policijo vsega sveta. Pobegnil je v Turčijo in poizkušal z gangstersko srečo v Carigradu, a je imel smolo in moral je zopet nabrusiti pete. Imeli so ga že v ječi, a je pobegnil in pristal v Trstu. Tam je oropal neko cerkev in se nato umaknil v Celovec, kjer je okradel nekega trgovca, potem pa se je skrivil med kamnoseške delavce pri predoru. Poznal sem ga, pa ni bil prav nič podoben kakemu roparju svetovnega kova. Ženske so ga imele rade. Na veselicah so se pulile zanj, saj jih je častil z darili. Bil je radodaren. Z ropi, tatvinami in žeparstvom je prihajal do denarja in daril, ki jih je razdajal. Marsikatera je jokala, ko je nekega dne brez sledu izginil. Potem pa so se križale in letale k spovedi, ko so brale v časopisu, s kakšnim razbojnikom so ljubimkale. Samo ena, natakavica pri »Veselem Tirolcu«, je rekla, da je bil pameten fant. Ubil ni nikogar, torej ga ne bodo mogli obesiti. Tako je rekla in obžalovala, ker je Alessandro imel smolo. Po njenem so bili vsi bogati ljudje roparji, ki so obogateli s takimi ali drugačnimi ropi. Od dela ni postal še nihče bogat! Razlika med Alessandrom in bogataši je bila po njenem mišljenju samo v tem, da je bil Alessandro navaden človek in ne gospoda, ki ropa delo drugih. Tako ropanje pa ščiti zakon, ki po njenem ni bil nič drugega kakor pravica uzakonjene krivice. Če pomislim, je Marija imela prav. Seveda, če pomislim samo s te plat!«)

In potem govore o Mariji.

»Marija? Saj to je bila tista ženska, ha...«

»Da, tista, ki je ovila onega starega stiskača iz Kurje vasi!«

»Da, starega Stareta!«

»Bila je čedna frkljica! Lahko bi ovila koga drugega!«

»Kaj bi z drugim? Stari Stare je imel hišo in denar, na tisoče kron denarja!«

»Ali ni prišla sem s tistim krdelom žensk, ki so se prodajale. Ali ni prišla s Sodomo in Gomoro?«

»Ne, mislim, da ne! Služit je prišla! No, šele potem je služila tudi drugače, ko je videla druge, kako služijo! Ženskam je lahko! Ko bi bil ženska, bi najbrž tudi marsikateri moški ne služil drugače.

(se nadaljuje)

Stavba, ki bi še vedno lahko služila svojemu namenu

Ob Prešernovi cesti, med podjetjem Izolirka in poslopjem, kjer ima svoje prostore Vodovod Jesenice, je dolga pritlična zidana stavba, ki je že dalj časa prazna. Izgleda, da nihče ne skrbi zanjo, zato pa je na njej vedno več škoda.

Poleg zidane stavbe stoji tudi veliko leseno poslopje, kjer so na stečaj odprta velika vrata in verjetno nima nikdo interesa, da bi vse skupaj zavaroval pred škodo, ki je vsak dan večja.

Poslovno stavbo in veliko

barako je že pred leti zgradilo bivše trgovsko-izvozno podjetje Ribnik, ki je imelo tu svoje poslovne in skladiščne prostore. V poslovno zgradbo, skladišče in druge naprave je vložilo precejšnja denarna sredstva, ki pa sedaj počasi razpadajo.

Kdo je sedaj lastnik tega poslopja, oziroma kdo je prevzel »dediščino« po likvidaciji podjetja Ribnik? Komu se ne zdi škoda, da so obsežni prostori neizkoriščeni, čeprav so morda nekoliko od rok. Kaj se jih ne bi dalo uporabiti za skladišča ali obrtne delavnice ali kake druge namene, saj verjetno še dolgo ne bomo imeli na Jesenicah v izobilju poslovnih in skladiščnih prostorov. Verjetno bi se našlo podjetje, ki bi imelo interes, da dobi vse skupaj v uporabo. Morda pa tudi zasebnik, katerega obrt ne zahteva, da je na najbolj prometnem kraju.

Morda bo kdo pojasnil, komu pripada ta stavba s skladišči in če res ni nikogar, ki bi jo lahko koristno uporabljal in s tem tudi zavaroval, da bi se ohranila njena vrednost.

sš

Zaslužen sodelavec je odšel v pokoj

Člani Gostinske enote Železar smo se v soboto poslovili od svojega dolgoletnega sodelavca Avgusta Eberla, ki odhaja v zaslužen pokoj. Tovariš Eberle se je rodil 3. 9. 1909 v Ljubnem na Gorenjskem. Ves čas svojega dela je bil dober delavec in politični aktivist. Od leta 1942 je bil tudi udeleženec NOB. V borbi je dobil več odlikovanj in medalj. Od leta 1946 je bil funkcionar na republiškem sindikatu v Ljubljani. To delo je opravljal štiri leta. Leta 1950 pa se je zaposlil pri Gostinski enoti Železar (prejšnjem komunalnem oddelku) kot mizar. Svoja mizararska dela je vestno opravljal od samskega doma na Plavžu pa vse do samskega doma na Straži. Pri naši enoti je bil zaposlen skoraj 17 let. Šest let je bil predsednik sindikata naše enote, štiri leta sekretar osnovne

organizacije ZKS in član delavskega sveta delovne skupnosti in DS železarne. Ves ta čas je pridno in vestno delal ter je mnogo žrtvoval za naš kolektiv. Z lepimi in vzpodbudnimi besedami ter napotki je navduševal mnoge naše sodelavce pri izpolnjevanju službene dolžnosti ter pri izgradnji socializma.

V kratkih besedah se je od njega poslovil tudi vodja naše enote tov. Jože Frece. Z jedrnatimi besedami je opisal njegove zasluge pri delu ter mu zaželel še mnogo uspehov v pokoji. Kot dobrega sodelavca ga bomo tako v kolektivu kot političnih organizacijah GEŽ težko nadomestili. Njegovi sodelavci mu želimo še mnogo let zdravja in zadovoljstva ob uživanju zaslužene pokojnine!

Kolektiv GEŽ

V oddaji »Spoznavajmo svet in domovino« so sodelovali tudi jeseniški mladinci

Prejšnjo soboto so v okviru radijske oddaje »Spoznavajmo svet in domovino« tekmovali Jeseničani in Trboveljčani. Da je to tekmovanje vzbudilo med Jeseničani veliko zanimanje, je dokazala nabito polna dvorana v gledališču »Tone Čufar«. Mladi in stari prebivalci Jesenic so z velikim zanimanjem spremljali tekmovanje. Z bučnim aplavzom so vzpodbujali tekmovalce, ki so bili res dobro pripravljeni.

Tekmovalno ekipo so sestavljali trije dijaki IV. letnika jeseniške gimnazije. Odgovarjali so na temi »Zgodovina delavskega gibanja v Sloveniji« in o športnih uspehih Mira Cerarja. Sodelovali so še: ženski pevski zbor in trio glasbene šole, ki so priporili za Jeseničane prve štiri točke. Nato so odgovarjale na vprašanja ekipe. Poraza jeseniške ekipe ne moremo pripisovati slabi pripravljenosti, temveč bolj slučaju. Tekmovalka jeseniške ekipe je namreč navedla originalni naslov dela, po katerem so vpraševali, komiteja pa se je pri odločitvi naslonila na slovenski prevod, ki pa se slu-

čajno razlikuje od originala.

Tako so na koncu zmagali Trboveljčani z eno točko prednosti. Kot je rekel Marjan Kralj, ki je vodil oddajo, jim je bila športna sreča bolj naklonjena. Ekipo in gledalce so športno priznali poraz in se, kljub vsemu nekoliko potrti, razšli.

-pd

Pred občinsko konferenco ZMS občine Jesenice

Jutri v nedeljo, 22. januarja, ob 8.30 uri bo v dvorani delavskega doma na Jesenicah občinska konferenca Zveze mladine.

Letos ne bo konferenca obravnavala nobenega vprašanja posebej, temveč bodo govorili o vseh aktualnih problemih osnovnih aktivov na terenu in v gospodarskih organizacijah. Referat bo pripravil predsednik komiteja Milan Fülle. Tudi ostali člani komiteja bodo pripravili svoje razprave. Med njimi bo sekretar komiteja Rezka Ra-

dočaj govorila o problemih zaposlovanja mladine.

Med materiali konference bo tudi analiza, ki obravnava problematiko aktivov ZMS v občini, ter probleme sodelovanja med ZMS in ostalimi družbeno-političnimi organizacijami.

Na konferenco so povabili predstavnike vseh družbeno-političnih organizacij, predstavnike železarne, predsednika občine in predstavnika CK ZMS.

Ker vsi ugotavljamo, da so problemi mladine na Jeseni-

cah različni in pereči, upamo, da bo konferenca dala vsaj na nekatera vprašanja odgovore in tudi nakazala rešitve.

-pd

I Z R E K

Naša moč je večja kot volja in pogosto si samo zagledaj domišljamo, da so stvari nemogoče, ker se hočemo opravičiti pred samim seboj.

(La Rochefoucauld)

Bodimo ljudje!

V petek, 13. januarja, sem doživel neljub dogodek, ki bi imel lahko zelo hude posledice.

Napotil sem se na lokalni avtobus, ki odpelje s Plavža proti Koroški Beli ob 18.45. Avtobus z registrsko številko KR 104-72 je pravočasno pripeljal na avtobusno postajo pri Čufarju na Plavžu. Potnikov nas je bilo precej, toda še preden smo lahko vsi vstopili, je avtobus že speljal. Nekaterim nam je uspelo s »skrajnimi napori« obvestiti »na zadnji stopnjici« in se povzpeti v na pol prazen avtobus. Precej potnikov pa je ostalo na postaji in so lahko le gledali za odhajajočim avtobusom. Povedati pa je treba še to, da smo potniki opozarjali šoferja, naj počaka, češ da še nisimo vsi vstopili, vendar zaman. Še več! Namesto, da bi počakal, je brzino še povečal.

Zanimivo je pri tem to, da sprevodnik na tako početje šoferja sploh ni reagiral. Verjetno bi ga

moral opozoriti, da vsi potniki še niso vstopili, še pa sme speljati s polne le na znak sprevodnika.

Če bi bil to edini primer, bi nanj ne opozarjali v časopisu, ker pa se to primeri večkrat, je prav, da nanj opozorimo. Kdo bi odgovarjal, če bi se zgodila nesreča? Verjetno bi našli nešteto izgovorov, kup krivcev, čeprav bi bil en sam. Zanimivo bi bilo zvedeti, kako bo šofer opravičil to svoje prav gotovo nepremišljeno dejanje? Vsak izgovor na zamudo je nesmiseln. Avtobus je namreč pripeljal popolnoma točno po voznem redu, na postajo pri gimnaziji pa je prispel celo prezgodaj.

Sreča v nesreči je torej bila, da ta lahkomiselni dogodek ni imel posledic. Ni pa rečeno, da se bo tako končalo tudi prihodnjič. Zato bi moralo podjetje Ljubljana transport — PE Jesenice strogo ukrepati, da se taki dogodki ne bi ponavljali.

-jn

Pojasnilo k pravilniku o delovnih razmerjih železarne Jesenice

V 2. številki Železarja smo v prilogi objavili osnutek Pravilnika o delovnih razmerjih v železarni. Pri objavi se nam je vrnilo več tiskovnih napak, ki posamezne člene oziroma stavke in odstavke tudi vsebinsko spreminjajo. Zaradi pravilnega tolmačenja objavljamo naslednje pojasnilo:

40. člen

Osnovni princip pri izbiri na prosta delovna mesta, objavljena z javnimi ali internimi sredstvi za informacije, so dejanska strokovna izobrazbenost in delovna sposobnost, odnos do dela in sodelavcev ter delovni staž v

delovni enoti oziroma železarni, s tem, da imajo pri izbiri prednost kandidati železarne oziroma tiste delovne enote, za katero je bil izveden razpis. Delovne sposobnosti delavcev se presoja po njihovem uspešnem izvrševanju zahtev in nalog delovnega mesta.

80. člen

Izpuščena je oznaka za U-4.

95. člen

Pri členu 95 je vmesni stavek izpuščen in se zadnji stavek pravilno glasi takole: »Kadar se člani železarne premeščajo na delovna mesta, navedena v členu 18 tega

pravilnika, je organ, ki je pristojen o premeščanju članov, dolžan upoštevati mnenje industrijskega psihologa kadar se člani železarne premeščajo na delovna mesta, navedena v členu 20 in 21 tega pravilnika.

113. člen

Zadnji odstavek mora biti pravilno napisan: »Delovnega invalida je poklicno rehabilitirati v tisti delovni enoti, kjer je bil na delu neposredno pred nastankom invalidnosti, če pa po ugotovitvi pristojne invalidske komisije to ni mogoče, pa v drugi delovni enoti železarne.

179. člen

V členu 179 in ne 79, kakor je bilo pomotoma napisano, je treba prvi odstavek dopolniti: »V smislu statuta železarne odloča o prenehanju dela člana delovne skupnosti brez njegove privolitve delavski svet pristojne delovne enote in delavski svet železarne za vodilne delavce in delavce, navedene v členu 221 tega statuta.«

180. člen

Prvi odstavek se pravilno glasi: »Čas, ko mora član delovne skupnosti še ostati na delu v železarni, če želi sam prenehati z delom oziroma, ko ima pravico še ostati na delu, ko naj bi mu delo prenehalo po sklepu pristojnega organa delovne skupnosti brez njegove privolitve, traja:

Z letnih konferenc krajevnih organizacij ZZB NOV

V januarju se vršijo v občini letne konference ZZB NOV in ZVVI. Iz teh konferenc povzemamo osnovne misli.

Jesenice, 12. januarja — Letne konference ZZB NOV Plavž se je udeležilo 196 članov. Po uvodnih pozdravih in izvolitvi delovnih organov konference, je poročal o delu predsednik tov. Stane Križnar. Odbor se je sestajal mesečno, vendar je od 23 članov delala le slaba polovica. Članstvo se je v zadnjem letu povečalo od 513 na 600 članov. Ker se priseljeni člani neredno prijavljajo, domnevajo, da je še okrog 100 članov izven organizacije. Šest članov pa je v preteklem letu umrlo. Na terenu Plavž je tudi 160 članov ZROP, od katerih pa jih 65 ne plačuje članarine, 41 rezervnih oficirjev pa je še izven organizacije.

V svojem referatu je predsednik govoril tudi o družbeni gospodarski refor-

mi, komunalnih problemih, in o volitvah. Nadalje o socialnem položaju bivših borcev, o družabno rekreacijski dejavnosti organizacije in drugo. V razpravi so obsojili ameriško imperialistično vojno v Vietnamu. Zelo kritično so obravnavali tudi zdravstveno službo zaradi zdravstvenih uslug in komunalni zavod za socialno zavarovanje zaradi prepočasne reševanja vlog za pokojnine in druge slabosti. Letno konferenco je pozdravil tudi sekretar občinskega komiteja ZKS tov. France Zvan. Ob koncu so izvolili nov 20-članski odbor, ki bo vodil, in usmerjal organizacijo v tem letu.

Rateče, 14. januarja — Krajevna organizacija ZZB NOV Rateče šteje 45 članov. Na letni konferenci je o sedanjem delu poročal predsednik tov. Janez Makovec. Odbor se je v preteklem letu sestal trikrat, vendar

zaradi notranjih razprtij in nedelavnosti ni bil dovolj uspešen. Tako je delo slone predvsem na predsedniku in tajniku. Med letom so izvedli zbiralno akcijo za pomoč vietnamskemu ljudstvu in več drugih akcij. V razpravi so mnogo govorili o statusu borca, o raznih ugodnostih, dvojnem štetju let, o kmetih borcih in drugo. Zaradi neurejene kartoteke članstva je še tudi nekaj spornih vprašanj o nekaterih članih. Govorili so tudi o obnovi spomenika padlim borcem NOV v Ratečah. Izdelali bodo predračun stroškov in ga poslali komisiji za spomeniško varstvo pri občinskem odboru ZZB NOV. Novi odbor, ki so ga izvolili na konferenci, čakajo še številne naloge, ki jih bo moral v prihodnje reševati.

Mojstrana, 15. januarja — Krajevna organizacija vojaških vojnih invalidov Kranjske gora — Mojstrana je na svoji letni konferenci ugotovila zelo uspešno delo v preteklem letu. V poročilu, ki ga je namesto obbolele predsednice tov. Limovškove podal tajnik tov. V. Ambrožič, je bilo poudarjeno, da so zelo uspešno reševali številna zdravstvena, socialna, stanovanjska in druga vprašanja svojih članov. Uspešno so sodelovali tudi z drugimi družbeno političnimi organizacijami na terenu. Tudi predstavniki drugih družbeno političnih organizacij, ki so bili prisotni na konferenci, so se zelo pohvalno izrazili o uspešnem delu organizacije. Največ zaslug za uspešno delo imata dosedanja predsednica tov. Limovškova in tajnik tov. Ambrožič. Na konferenci so izvolili nov osemčlanski odbor.

Karel Zorko

Skrb za bolne borce

Na seji sekretariata občinskega odbora ZZB NOV, ki je bila v petek, 13. januarja, so razpravljali tudi o poročilu predsednika komisije za socialna vprašanja bivših borcev. V poročilu je rečeno, da bodo obiskali 19 težko bolnih borcev. Imenovali so tudi člane, ki bodo obiskali bolne borce doma in v zdravstvenih ustanovah. Tri borce, ki živijo v Mojstrani, bosta obiskala predsednik in po en član občinske komisije, ker so omenjeni borci tudi člani ZVVI. Borcu iz Kranjske gore, ki se zdravi v psihiatrični bolnišnici v Begunjah, pa bo odnesel darilo član komisije za vprašanja vojaških vojnih invalidov pri občinskem odboru ZZB NOV Je-

senice. Ta bo izročil darilo tudi borcu iz Sela pri Žirovnici. O poteku te humane akcije bomo podrobneje še pisali. Omenimo naj le, da bodo bolnim borcem izročili lepo knjigo s posvetilom, ki jo je izdala založba Borec v Ljubljani.

Sprejeli so tudi sklep, da bodo ta mesec sklicali zbor zdravstvenih delavcev z namenom, da bi določili enoten kriterij pri zdravljenju bolnih borcev. Prav tako se bodo dogovorili, v katere socialno-zdravstvene zavode naj bi poslali bolne borce na zdravljenje in kdo bo plačal morebitne razlike pri dnevni oskrbi v teh zavodih.

Karel Zorko

Pred občnim zborom DPD Svoboda na Javorniku

V soboto, 21. 1., ob 19. uri, bo v dvorani osnovne šole na Koroški Beli redni letni občni zbor DPD Svobode Javornik.

DPD Svoboda Javornik šteje okoli 600 članov in sodi med najmočnejša društva na terenu. Društvo ima pet odsekov, ki so v letu 1966 doma in v drugih krajih jeseniške in radovljiške občine organizirali in izvedli preko 60 predstav. Največ prireditev ima dramska sekcija, ki jo sestavljajo predvsem mladi igralci in igralka, nato sledi godba na pihala s 14 koncerti, pevski zbor z 10, šahisti so imeli 7 prireditev in mladinska folklorna skupina 13 nastopov. Društvo je organiziralo nastope in prireditve ob državnih praznikih ter drugih prilikah.

Vendar ni bila edina skrb UO samo ta, da posamezni odseki delajo nemoteno in skrbijo za kulturno-prosvet-

no dejavnost na Javorniku in sosednjih krajih. Upravni odbor je tesno sodeloval z gradbenim odborom, ki vodi dela pri izgradnji novega kulturnega doma. Skoraj ni bilo seje, da ne bi predsednik gradbenega odbora Ivan Tušar poročal o težavah, s katerimi se srečuje gradbeni odbor in o tem, kako napreduje gradbena in druga dela v kulturnem domu. Letos bo treba z delom pohiteti, ker je svet za šolstvo sprejel sklep o odpovedi najemnine v šolski telovadnici. Če v kulturnem domu prostori ne bodo pravočasno pripravljeni, potem lahko pride do resnih težav in motenj pri delu posameznih odsekov.

Delovni program Svobode Javornik se bo v bodoče bistveno razlikoval od sedanjega. V kulturnem domu bo možno urediti in opremiti prostore za kulturne in družabne prireditve. Vsekakor bo treba dejavnost posameznih odsekov in društev v celoti razširiti. Odseki bodo morali v novih pogojih organizirati še več prireditev, razen tega pa bo treba organizirati tudi filmske in druge klubske večere. Na sobotnem večeru se bodo morali pogovoriti tudi o tem, kako bodo organizirali vrsto proslav. Že sedaj se bo treba pripraviti na praznovanje 50-letnice oktobrske revolucije. Skrbeti bo treba za to, da bodo tudi v prihodnje stiki s Svobodaši v Trbovljah in v Braniku tako tesni kot doslej in da bo društvo imelo tako prijateljske stike tudi z drugimi društvi.

- or

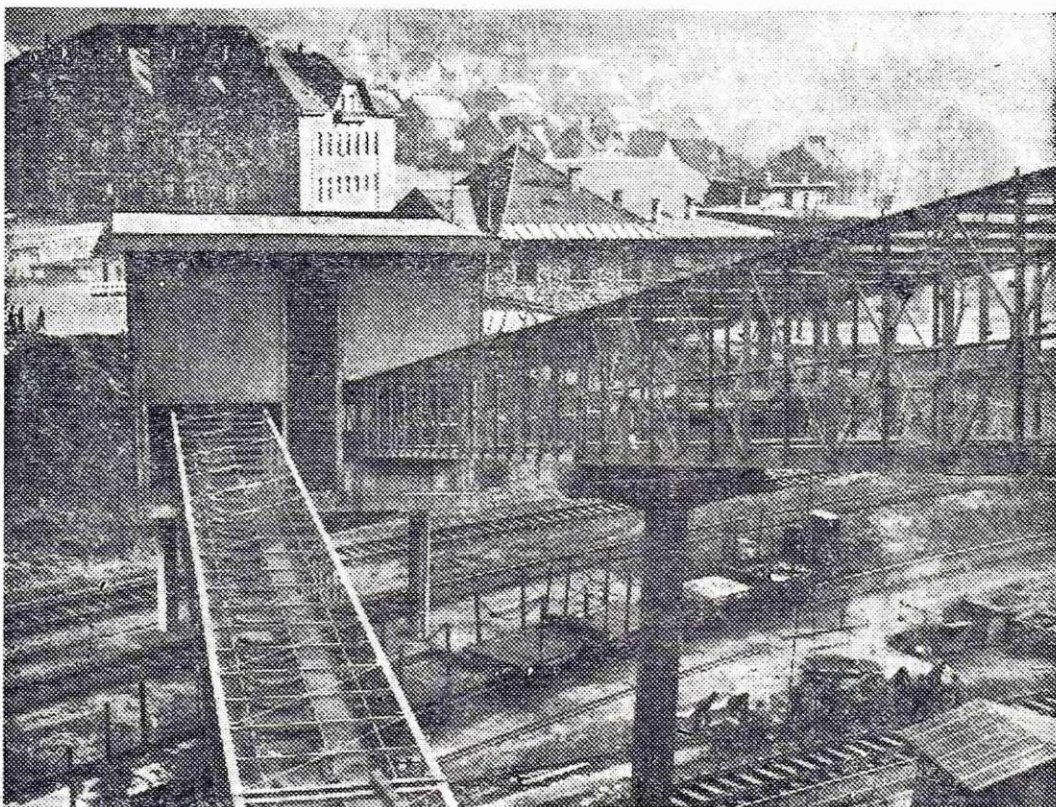
Še letos domicil Jeseniško-bohinjskemu odredu

V preteklem tednu je sekretariat občinskega odbora ZZB NOV povabil na sejo nekaj bivših borcev Jeseniško-bohinjskega odreda. Na seji so razpravljali o podelitvi domicila Jeseniško-bohinjskemu odredu. Razpravljali so tudi o tem, da bi domicil podelili tudi Gorenjskemu odredu, v katerem sta se borila tudi Polde Stražisar in narodni heroj Jože Gregorčič. Razen Gorenjskega odreda pride v poštev za podelitev domicila še gorenjski VDV bataljon, Prešernov bataljon in kurirji IV. relejnega sektorja.

Na prihodnjo sejo namestijo povabiti tudi člane sekretariata občinskega odbora ZZB NOV Radovljica z namenom, da bi našli skupno rešitev, v

kateri občini bodo omejenim partizanskim enotam podelili domicil. Razen predstavnikov sekretariata občinskega odbora ZZB NOV v Radovljici bodo vabili na sejo tudi oba komandanta Jeseniško-bohinjskega odreda tov. Milčeta in Lebana. Predlagajo tudi, da bi o tej zadevi razpravljali na letni konferenci krajevnih organizacij ZZB NOV v Bohinju. Najprej je bilo predvideno, da bi domicil podelili 1. avgusta, ko na Jesenih praznujemo občinski praznik, vendar menijo, da je to nekoliko pozno in predlagajo podelitev domicila 4. julija, ali pa najkasneje 22. julija ob dnevu vstaje slovenskega naroda.

Karel Zorko

Del naprav na gradbišču aglomeracije

ANEKDOTA

Slikarja Nikolaja Pirnata je postaren zakonski par v kavarni Emona neprijetno opazoval. Pirnatu je bilo tega dovolj, vzel je skicirko in pričel risati, pri tem pa je ves čas pogledoval ženo nadležnega opazovalca, kot bi jo risal. Nazadnje je bilo možu tega dovolj, stopil je h karikaturistu in mu dejal:

»Oprostite, toda ne morem dovoliti, da bi risali mojo ženo!«

»Tako?« je dejal Pirnat, »ali je to vaša žena?« in je možaku pokazal narisano veliko debelo gos.

Telesna kultura v občini

Telesna kultura ima v naši občini svoj družbeni prostor, ki postaja po svoji dejavnosti vsak dan širši. Šport ni več »pribojšek« posameznikov, temveč postaja lastnina delovnih ljudi, pa tudi že navada mlade generacije. Občinska zveza za telesno kulturo usmerja svoje delo v nadaljnje širjenje telesne kulture, zlasti temeljne telesne vzgoje v šolah in društvi. Kvaliteta dela pa še ni zadovoljiva, ker je pojmovanje telesne vzgoje na šolah še vedno deljeno in polemčno.

Telesne okvare šolskih otrok, na katere nas opozarjajo zdravniški pregledi, pa so signal, da bo treba kakovosti telesne vzgoje na šolah, predvsem pa gibanju otrok na svežem zraku in soncu, posvečati večjo skrb. Zdrava rast naših otrok naj bo posebna dolžnost vse naše družbe. Zveza bo morala v bodoče organizirati več občinskih medšolskih tekmovanj, zlasti v panogah, ki imajo množični značaj. Te oblike naj bi dopolnjevale pošolsko telesno vzgojo in aktivnost šolske mladine v prostem času. To pa narekuje, da bomo morali v bodoče šolskim športnim društvom in TVD Partizan, ki predstavlja elemente temeljne telesne vzgoje, odmerjati več denarja.

Na letni konferenci občinske zveze za telesno kulturo v letu 1966 smo sprejeli koncept reorganizacije telesne kulture v naši občini. Reorganizacija je bila tudi najpomembnejša akcija zveze v preteklem letu, ki ima glede na gospodarsko in družbeno reformo razvojni pomen in smoter. Osnovni smoter reorganizacije je bil, da se opredelimo na nekatere športne panoge, ki naj bi imele status vrhunškega športa. To je predvsem hokej na ledu in smučanje. Ostali tekmovalni šport pa naj bi bil manj vrhunski

in bolj množičen. To pa ne pomeni, da ne bomo tudi pri hokeju in smučanju stremeli za množičnostjo, saj je to pogoj za kvaliteto. Tudi pri ostalih športih se ne odrekamo kvaliteti, seveda če bo zanje družbeni interes in materialne možnosti. Predvsem bomo morali razvijati zanimanje in interes za lahko atletiko, orožno telovadbo in gimnastiko. Reorganizacija telesne kulture v občini je daljši proces, zato ne moremo pričakovati rezultatov čez noč. Doslej smo uspeli z združevanjem najboljših smučarjev v smučarskem društvu na Jesenicah. Že takoj v začetku letošnje sezone so se pokazali prvi rezultati. Rešen pa je tudi status smučarskih klubov na terenu, ki naj kot osnovne organizacije ostanejo nosilci temeljne vzgoje in množičnosti v smučarskem športu na terenu.

Finansiranje vrhunskih športov v občini (hokej in smučanje) je prevzel delovni kolektiv železarne s patronatom. Ta oblika finansiranja vrhunškega in tekmovalnega športa vodi k urejanju tega osnovnega vprašanja. Združevanje tekmovalnega športa v ustrezni novi organizaciji in njegovo finansiranje s pomočjo gospodarskih organizacij, je tudi zamisel in cilj reorganizacije telesne kulture v občini. Tako bo

tudi mogoče olajšati kritičen položaj, ki je nastal z uvajanjem gospodarske reforme v proračunu občine. V letu 1964 smo za telesno kulturo v občini dobili 41 milijonov S din, v letu 1966, po rebalansu občinskega proračuna, pa le 22 milijonov S din. Ta podatek jasno govori, v kakšnem položaju je telesna kultura v občini, oziroma 40 osnovnih organizacij, ki se ukvarjajo z različnimi oblikami telesne kulture.

V letu 1967 bomo morali reševati finansiranje telesne kulture na razne načine. V nobenem primeru pa ne smemo to vprašanje prepustiti stihiji ali zmanjševati obsega in števila osnovnih organizacij telesne kulture. Vztrajno bo treba uresničevati smoter reorganizacije s tem, da finansiranje tekmovalnega športa in rekreacije prevzema gospodarske organizacije. Za temeljno in splošno telesno vzgojo pa se morajo zagotoviti finančna sredstva v skladu za telesno kulturo pri skupščini občine. Naša dolžnost pa mora biti, da s svojo aktivnostjo pridobimo tudi lasten dohodek in da smo kot športniki vzor pri ustvarjanju večjega narodnega dohodka.

Kar se športnih objektov tiče, navidezno izgleda, da jih je v občini dovolj. Vendar so ti objekti večinoma stari, dotrajani, nesodobni in potrebni večjih popravil in tekočega vzdrževanja. Trenutno je več izgledov za vzdrževanje teh objektov, kot za gradnjo novih, dragih objektov. Vzdrževanje teh objektov na Jesenicah ureja uprava športnih igrišč.

Bodoči mojstri okrogle ploščice...

Druge objekte v občini pa urejajo upravni odbori osnovnih organizacij s skromnimi dotacijami, ki jih daje občinska zveza za telesno kulturo. Ena zelo odgovornih nalog v prihodnje je vzdrževanje, ohranitev in obnova teh objektov, predvsem pa boljše izkoriščanje vseh objektov z večjo aktivnostjo in množičnostjo. Za gradnjo novih objektov je potrebna temeljita analiza in dolgoročni program. Ne bi smeli pa odlašati s pokritjem hokej igrišča in z gradnjo prepotrebni telovadnic in igrišč pri šolah. Na Črnem vrhu bi morali dokončati rekreacijski center in potem preiti na gradnjo manjših rekreacijskih objektov. To stališče pa ne bi smelo biti ovira, če se za gradnjo manjših objektov odločajo krajevni faktorji, zlasti krajevne skupnosti in če pri teh gradnjah sodelujejo s pro-

stovoljnim delom tudi občani. Vendar si večjih iluzij z novimi gradnjami ne smemo ustvarjati, dokler ne bodo rezultati gospodarske reforme dovoljevali, da vzporedimo naše želje in potrebe z materialnimi možnostmi.

Mnogo bolj bomo morali razvijati in ceniti športne dejavnosti, ki jim je priroda najdragocenejši športni objekt.

Berti Brun

predsednik občinske zveze za telesno kulturo Jesenice

I Z R E K

Laskanje je ponarejen drobiž, ki mu le naša nečimrnost omogoča obtok.

Velike odlike ne zadoščajo, če ne znamo z njimi varčevati.

(La Rochefoucauld)

Srednjeročni plan občine Jesenice

V prvih dneh januarja je skupščina občine Jesenice dala odbornikom skupščine in delovnim organizacijam v razpravo informacijo o predlogu srednjeročnega plana občine Jesenice za razdobje 1966-1970. To je razdobje v katerem moramo doseči prve vidnejše rezultate družbene in gospodarske reforme pri nas. Res, da ima gradivo naslov »informacija«, vendar pa ima nekaj značilnosti, ki karakterizirajo odnos do celotnega družbenega dogajanja v občini. To značilnost nam pokaže že samo razmerje v gradivu po obsegu obravnave posameznih družbenih dejavnosti. Tako je v gradivu gospodarstvo obravnavano na enainštiridesetih straneh, vse ostale družbene službe, šolstvo, kulturna dejavnost, otroško varstvo, socialno varstvo, zdravstvo in telesna kultura pa na petih straneh. Ali ni to značilno za naš celoten povojni razvoj in za naše odnose do družbenih služb? Smeri razvoja šolstva, otroškega varstva in kulture so obravnavane na skromnih treh straneh in pol in še to samo iz finančno materialnega vidika. Nikjer ni zaslediti politike nadaljnjega razvoja teh dejavnosti oziroma smeri programa in praktičnih mer, ki jih bomo v občini zastopali in izvajali za hitrejši razvoj šolstva, varstva in kulture, pa tudi ostalih negospodarskih dejavnosti.

Poglavje o šolstvu v prvem delu obravnava po vojni zgrajene objekte štipendiste, dodeljena stanovanja prosvetnim delavcem in gibanje osebne dohodka zaposlenih delavcev. Že tu je viden prvi lapsus. V gradivu je navedena trditev, da so v obdobju 1961 do 1965 osebni dohodki prosvetnih delavcev hitreje naraščali — povprečna letna stopnja porasta 24,6 odstotka — kot v gospodarstvu, kjer je bila povprečna letna stopnja 20,5%. Vse to je res, vendar pa je pri vsem tem treba vedeti, da so v letu 1960 osebni dohodki prosvetnih delavcev zaostajali tudi za 35 odstotkov za osebnimi dohodki v gospodarstvu in zaostajajo še danes, kljub težnjam prosvetne politike in reforme, da se izenačijo. Gradivo sicer v nadaljevanju obravnava nujne razširitve šolskega prostora zaradi higiensko zdravstvenih razlogov. Nikjer pa ni govora o vzgojno izobrazbenih rezultatih, o boljši in večji učinkovitosti dela kar vse skupaj zahteva boljše materialne pogoje. Niti z besedo niso omenjene strokovne šole in gimnazija ter njihov nadaljnji razvoj. V prvem delu predlog — v poglavju zaposlenost v občini, obravnava izobrazbeno strukturo zaposlenih v gospodarstvu. Ta je kaj klavrna, saj ima le 1,46 odstotka zaposlenih v gospodarstvu višjo ali visoko izobrazbo, 13,33 odstotka srednjo, 38,84 od-

stotka osnovno šolo, 43,47 odstotka nedokončano osnovno šolo in 2,87 odstotka zaposlenih je brez šole. Poglavje sicer zaključuje: modernizacija proizvodnje zahteva višjo stopnjo strokovnosti in bolj ugodno izobrazbeno strukturo zaposlenih, vendar pa te misli, oziroma kako to doseči, poglavje o šolstvu nikjer ne nadaljuje.

Ali smo res tako kratkovidni? Zamisel razvitih dežel, da naj dobi dve tretjini prebivalstva ustrezne starosti srednjo izobrazbo, ena tretjina pa visokošolsko, ni več utopija. Že davno so ameriški in drugi ekonomisti ugotovili, da so investicije v ljudi bolj učinkovite v primerjavi z rentabilnostjo klasičnih investicij kapitalov. Kako pa pri nas? Zaradi pomanjkanja učnih prostorov in socialno varstvenih problemov še vedno 30 odstotkov učencev osnovnih šol ne zaključijo osmih razredov. Zmanjševanje tega odstotka, kar je pogojeno z razširitvijo učnih prostorov in z drugimi materialnimi vlaganji, še kako sodi v srednjeročni plan občine. Vsa naša družbena prizadevanja gredo v smeri približevanja razvitim deželam. Vendar pa to, če ne bomo spremenili kvalifikacijsko in izobrazbeno strukturo zaposlenih in celotnega prebivalstva, pomeni utopijo. Zakaj potem taka površnost. Pri tem ne gre za obseg, gre za vsebino, za bodočo politiko na področju vzgoje in izobraževanja.

Še mnogo manj pozornosti v srednjeročnem načrtu pa velja kulturni

dejavnosti v naslednjih štirih letih. Nekaj splošno znanih ugotovitev in pavšalnih, deklarativnih in mlahavih smernic za nadaljnji razvoj. Niti besede o lokalnih masovnih komunikacijskih sredstvih: radiu, tisku in kinematografiji. Niti besede o bodoči kulturni politiki v občini, niti besede o kakršnem koli konkretnem investicijskem vlaganju, razen pavšalne navedbe, da naj sklad za kulturo podpira ureditev neustreznih prostorov v gledališču. Kaj pa dograditev doma na Javorniku, osrednji kulturni dom na Jesenicah, razstavni paviljon, kulturni dom v Kranjski gori? Naj se v tem obdobju, poskrbi vsaj za ustrezno dokumentacijo. Kako to, da v obdobju, ko govorimo o humanizaciji odnosov in o osvobajanju človeka, ne priznavamo kulturo kot nujni atribut za doseganje teh smotrov.

Vzgoja in izobraževanje, vključno s kulturo, služijo kultiviranju nas vseh, da bomo znali urejati svoje obnašanje in odnose po vrednotah, vzorih in morali, lastni socialistični družbeni ureditvi. To pa so smotri družbene in gospodarske reforme. Zakaj potem v predlogu srednjeročnega načrta razvoja naše občine to področje ni dobilo mesta, ki mu v današnji fazi razvoja gre. Razprava o predlogu bo nedvomno to dopolnila in dokončni predlog bo moral bolj konkretno nakazati bodočo politiko na področju vzgoje, izobraževanja in kulture.

Jova

Telesna kultura

Kako poživiti delo v TVD Partizan na Javorniku

Upravni odbor TVD Partizan na Javorniku je povabil vse člane društva na kratek posvet, na katerem so govorili o problemih, s katerimi se vsak član srečuje vodstvo in posamezni oddelki.

Žal se je vabilu odzvalo le okrog 30 članov društva. Na posvetu sta bila tudi Berti Brun, predsednik občinske ZTK Jesenice ter sekretar zveze Rafael Šoberl.

Predsednik TVD Partizan Adi Rozman je navzoče seznanil s problematiko društva in posebej opozoril na težave, s katerimi se srečujejo zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Društvo nima niti toliko finančnih sredstev, da bi lahko nabavilo potrebno opremo za vodnike posameznih oddelkov in tudi ne za poravnave drugih računov. Stroški za vzdrževanje doma so precejšnji, tako da društvu ob-

čutno primanjkuje finančnih sredstev za osnovno telesno-vzgojno dejavnost. Kljub temu pa je še vedno odprto vprašanje ogrevanja telovadnice in razmišljajo o tem, kako bi vse prostore v domu centralno ogrevali.

Na Javorniku in Koroški Beli je dovolj mladine, ki ima veselje za telovadbo, toda občutno primanjkuje vodnikov. Res je, da so bili v preteklih letih organizirani tečaji za vodnike, toda društvo zaradi pomanjkanja finančnih sredstev ni moglo prijaviti kandidatov. Pogrešajo tudi dobro povezavo z osnovno šolo, tesnejši stiki pa bi bili

potrebni tudi z občinsko zvezo za telesno kulturo. Na sestanku so poudarili, da sta tako TVD Partizan, kakor tudi zveza za telesno kulturo na Jesenicah pripravljena, da s skupnimi močmi prispevata k izboljšanju položaja ter za poživitev dela v TVD Partizan na Javorniku. Upravni odbor TVD Partizan bo Ob ZTK predložil delovni program, kakor tudi proračun stroškov za telesno vzgojno dejavnost ter za vzdrževanje prostorov.

— or

Hokejisti zopet doma

V tem tednu so se z nekajdnevne turneje iz Beograda vrnili na Jesenice hokejisti desetkratnega državnega prvaka, kjer so odigrali tri prvenstvena srečanja. Kljub temu, da so nastopili zelo okrnjeni in to samo z enim napadom, so igrali zelo lepo in vsa srečanja z visokim rezultatom odločili sebi v korist.

Prijetno pa so nas presemetili tudi hokejisti Kranjske gore, ki so na turnirju v Beogradu zaigrali proti pričakovanju in osvojili kar šest točk. Najbolj pa nas je razveselila vest z derbi srečanja jugoslovanskega državnega prvenstva, ki je bil odigran v Zagrebu. Kranjskogorci so brez večjih težav premagali svojega največjega tekmeca zagrebški Medve-

ščak s 3:0. Ta rezultat je še bolj razveseljav, saj dobro vemo, da je na zagrebški Šalati zelo težko zmagati.

V sredo zjutraj pa so s posebnim avtobusom odpotovali v ČSSR naši reprezentantje v hokeju na ledu. Na turneji bodo odigrali devet prijateljskih tekem s tamkajšnjimi klubi. Na pot so odšli pod vodstvom zveznega kapetana inž. Tomića in zveznega trenerja Bubnika, naslednji igralci: Gale, Knez, Rataj, Razinger, Jug, Mihajlovski, Tišler, Felc, Renaud, B. Jan, Mlakar, Hiti, Beravs, R. Smolej, Eržen, Hribar, Petač in Rebrača. Udeležbo pa so ponovno odpovedali I. Jan, F. Smolej in Ravnik, češ da so zaradi poklicnih dolžnosti zadržani.

P. K.

Vsa prva mesta za Jeseničane

V nedeljo dopoldan so se zbrali na smučiščih Rožce alpski smučarji in smučarke. Po daljšem času so se zopet pomerili na progi, ki je bila pred leti zelo znana. Žal se je starterju prijavilo samo 35 tekmovalcev in tekmovalk z Jesenic, Tržiča in Škofje Loke.

Lepo vreme, trd sneg in dobro pripravljena proga, vse to je dalo slutiti, da bo borba za prva mesta precej ostro. Prvi so se s starta na 3.500 m dolgo progo spustili člani. Eden od favoritov Tržičan Soklič je v zgornjem

delu padel. Isto je doletelo tudi domačina Ponikvarja. Prvi je tako pripeljal skozi cilj Tržičan Lajbaher s časom 2:35,6. Njegov čas pa je že z naslednjo startno številko izboljšal domačin Ciril Čop, ki je pri članih s časom 2:25,4 osvojil prvo mesto. Drugi je bil Gašperšič s časom 2:29,3, tretji pa Markež 2:30,4.

Članice so nastopile samo tri. Prvo mesto je osvojila Vilmanova s časom 3:24,0, pred Romano Kleindienst in Draganovo — vse članice SD Jesenice.

Pri starejših mladincih je bil najhitrejši Jeseničan Pesjak; časomerilci v cilju so mu namerili čas 2:30,6. Drugi je Tržičan Klemenčič, tretji pa zopet Jeseničan Leskošek.

Mlajših mladincev je nastopilo le 6. Prvi je bil Štravs s časom 2:46,3, drugi Kurnik in Aljančič — oba iz Tržiča.

Starejši mladinki sta nastopili samo dve. Prva je bila Jeseničanka Draga Kleindienst, Tržičanka Kurnikova pa je padla in odstopila.

Organizatorji tekmovanja zaslužijo vso pohvalo, saj so v pripravo proge vložili mnogo truda. Škoda je le, da ni bilo na startu več tekmovalcev.

P. K.

Zajc drugi, Smolej tretji

65-metrška skakalnica v Misljini je bila prizorišče 21. prvenstva Slovenije v smučarskih skokih za člane.

Nad 2000 gledalcev je ob novi skakalnici prisostvovalo tekmovanju najboljših skakalcev iz 13 klubov, med katerimi je bilo tudi nekaj mladih imen. Uspeli prireditvi je prisostvoval tudi predsednik Smučarske zveze Slovenije Niko Belopavlovič. Naši predstavniki so se zelo dobro uvrstili. Zajc je v skupni razvrstitvi zasedel 2. mesto z 209,5 točkami in skokoma 52 in 55 m. Na tretjem mestu je Smolej z 206,7 točkami in skokoma 53 in 55 m. Oba naša predstavnika sta s to uvrstitvijo dokazala, da sodita v sam vrh slovenskih in jugoslovanskih skakalcev, ki se v zadnjem času uveljavljajo tudi v mednarodnem merilu. Zelo prijetno je presenetil tudi mladi Dolžan, ki je v skupni uvrstitvi zasedel 9. mesto. Drugič zapored pa je postal slovenski prvak Peter Eržen.

P. K.

I Z R E K

Ljubezen do pravice je pri večini ljudi le strah pred krivico.

Molk je najzanesljivejši za veznik človeka, ki samemu sebi ne zaupa.

(La Rochefoucauld)

P. K.

Vsi najboljši v Ratečah

Vsa zgornjesavska dolina živi v pričakovanju velikega smučarskega dogodka — prvenstva Slovenije v tekih in klasičnih kombinacijah, ki se bo pričelo danes v Ratečah. Športni delavci iz Rateč so marljivo pripravljali tekaške proge in 50-metrsko skakalnico poleg železniške postaje.

Na startu se bo v teh dneh, ko bo trajalo tekmovanje za naslove republiških prvakov, zvrstilo več kot 100 tekmovalcev in tekmovalk. Nastopila bosta tudi naša trenutno najboljša tekača Seljak in Bavče, ki sta se pred kratkim vrnila iz dela in treninga na Švedskem. Poleg njiju bodo nastopili še vsi

najboljši slovenski tekači in tekačice. Vse proge potekajo izpred hotela Mojmir v Ratečah, kjer je cilj in start, v dolino Tamarja in nazaj. Organizatorji tekmovanja so koledar prireditve razdelili takole: v petek ob 14. uri so na sporedu skoki na 50-metrski skakalnici poleg železniške postaje, v soboto bo tek posameznikov na 15 km, 10 km in 5 km, v nedeljo pa tek štafet 3x10 km, 3x5 km in 3x3 km.

Za to veliko prireditev bodo v samih Ratečah poskrbeli za lep zunanji videz vasi, pri vstopu v vas pa bodo obesili transparent »Dobrodošli!«

P. K.

Republiško prvenstvo za člane v biatlonu

Dražgoše, 15. 1. 1967 — Pred samim začetkom tekme je bila krajša komemoracija in na spomenik padlim borcem so položili venec. Biatlon disciplina je pri nas še zelo mlada, sestoji pa se iz teka in streljanja, tekač pa mora seveda puško nositi na ramenih. V Dražgošah je bila proga zaradi pomanjkanja snega nekoliko krajša, tako da so tekmovalci tekli le krog 6 km in sicer dvakrat tako, da so po prvem krogu na strelišču izstrelili vsak po 5 metkov leže, po drugem pa prav tako 5, tokrat stoje.

Glavna favorita v nedeljskem biatlonu sta bila državni in republiški prvak Kobilica in pa trener državne tekaške reprezentance Janez Pavčič. Pavčič je streljal nekoliko bolje, toda Kobilica ga je po prvem krogu v ciljni ravni ujel in zaslužen zmagal, saj je imel najboljši

čas obeh krogov. Bolje od Pavčiča je tekel tudi Bešter, član kranjskega Triglava in zasedel drugo mesto.

Pohvaliti je treba organiza-

torje republiškega prvenstva v biatlonu, kajti za uspešno izvedbo so morali sneg nositi na progo.

- ic

Železarski globus

ALŽIRIJA — Po podatkih alžirske tiskovne agencije bo Alžirija že v prihodnjih mesecih začela dobavljati večje količine železne rude britanskim železarnam. Gre za železno rudo, ki ima bazično jalovino iz znanega rudnika L'Ouenza.

FRANCIJA — Po francoskih podatkih so v državah evropske gospodarske skupnosti (Belgija, Francija, Italija, Luksemburg, Nizozemska,

Zahodna Nemčija) porabili v plavžih železarn leta 1960 47,7 milijonov ton koks in v letu 1965 le 44,2 milijona ton. Istočasno se je v tem razdobju povečala proizvodnja grodlja od 54,0 na 63,2 milijona ton. To pomeni, da je padla povprečna poraba grodlja na plavžih teh držav od 884 kg/t v letu 1960 na 700 kg/t v letu 1965.

Dopisujte v »Železarja«

Kaj bomo gledali v kinu

Kino »RADIO«

21. in 22. januarja jug. nemški barvni CS film LABIRINT SMRTI, ob 17. in 19. uri

23. januarja ameriški barv. ni film TRIJE NAREDNIKI, ob 17. in 19. uri

24. in 25. januarja ameriški film PRAVICA DO ŽIVLJENJA, ob 17. in 19. uri

26. januarja ameriški barv. film ROBIN HOOD, ob 17. in 19. uri

27. januarja poljski barvni CS film PRAH IN PEPEL, ob 17. in 19. uri

28. januarja ameriški barv. film CAT BOLOU, ob 17. in 19. uri

Kino »PLAVŽ«

21. in 22. januarja ameriški film PRAVICA DO ŽIVLJENJA, ob 18. in 20. uri

23. in 24. januarja jug. nemški barvni CS film LABIRINT SMRTI, ob 18. in 20. uri

25. januarja ameriški barv. film ROBIN HOOD, ob 18. in 20. uri

26. in 27. januarja brazilski film SUHA ŽIVLJENJA, ob 18. in 20. uri

28. januarja francoski barv. CS film VIKEND V DENKERKU, ob 18. in 20. uri

Kino ŽIROVNICA

21. januarja francoski film FRANCOASINO ZAKONSKO ŽIVLJENJE

2. januarja nem. angl. film ZAKLAD V LONDONSKEM STOLPU

25. januarja jug. nemški barvni CS film LABIRINT SMRTI

28. januarja ameriški film PRAVICA DO ŽIVLJENJA

Kino DOVJE

21. januarja nem. angleški film ZAKLAD V LONDONSKEM STOLPU

22. januarja francoski film FRANCOASINO ZAKONSKO ŽIVLJENJE

26. januarja jug. nemški barvni CS film LABIRINT SMRTI

28. januarja brazilski film SUHA ŽIVLJENJA

Kino KOROŠKA BELA

21. januarja — zaprto

22. januarja angleški barvni CS film DŽINGISKANN

23. januarja ameriški film PRAVICA DO ŽIVLJENJA

28. januarja — zaprto

Kino KRANJSKA GORA

21. januarja angleški barv. ni CS film DŽINGISKANN

22. januarja brazilski film SUHA ŽIVLJENJA

26. januarja ameriški film PRAVICA DO ŽIVLJENJA

27. in 28. januarja jug. nemški barvni CS film LABIRINT SMRTI

Gledališče

SOBOTA, 21. januarja

ob 15. uri: V. Ocvirk PETER KLEPEC — pripovedka v petih dejanjih. Zaključena predstava za osnovno šolo Bled.

NEDELJA, 22. januarja

ob 19.30: A. Novačan HERMAN CELJSKI. Zgodovinska drama. IZVEN.

Cenjene obiskovalce opozarjamo na zadnjo večerno predstavo in izven predstavo zgodovinske drame A. Novačana HERMAN CELJSKI. Vsi, ki zanimive in dramsko napete igre še niso videli, imajo zadnjič priložnost, da si jo ogledajo.

Vstopnice rezervirajte na telefon 82-200, oziroma si jih zagotovite v predprodaji pri gledališki blagajni!

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru HVŽ se najlepše zahvaljujem za poslano darilo in za denarno pomoč. Zahvaljujem se tudi izvršnemu odboru sindikalne organizacije za obisk in za denarno pomoč, katero sem prejel v času moje bolezni.

Alojz Tomažič
Zdravilišče Gočnik
soba 509

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru gradbenega oddelka se najlepše zahvaljujem za denarno pomoč, ki sem jo prejel v času bolezni.

Alojz Gregori
tesarna

ŽELEZAR

ŽELEZAR — GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE — Ureja redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik Joža Varl — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo »Železarja«, Železarna Jesenice. Telefon int. 758 in 394 — Tisk CP »Gorenjski tisk«.

Železarski globus

INDIJA — Indijsko gospodarstvo vlaga velike napore, da bi čimprej uravnovesilo svojo negativno zunanjetrgovinsko bilanco. Pri tem se trudijo tudi indijske železarne, da bi izvozile čim več svojih izdelkov. V obdobju 1962/63 so izvozile samo 17 tisoč ton izdelkov, medtem ko je v letih 1965/66 narastla ta količina na 150.000 ton. Realno računajo, da bodo dvignili izvoz železarskih izdelkov v letih 1966/67 celo na 600.000 ton, od tega bo 50.000 ton grodlja.

MEHIKA. Za leto 1966 računajo, da bodo mehiške železarne proizvedle skupno 2,8 milijona ton surovega jekla. V državni železarni »Altos Hornos de Mexico« je pred kratkim pričel obratovati nov plavž z letno proizvodno zmogljivostjo 400.000 ton grodlja. Gradili bodo tudi novo železarno v Las Truchas, v kateri bo obratovalo deset električnih redukcijskih peči, kisikova jeklarina in valjarne profilov.

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru profilnih valjarn se iskreno zahvaljujem za denarno pomoč, ki mi je bila med boleznijo zelo dobrodošla.

Janez Dolinar
Javornik I

ZAHVALA

Ob prerani smrti naše drage mame

PAVLE PODLIPNIK

se iskreno zahvaljujemo dr. Sajevcu za lajšanje bolečin in trud, da bi jo ohranil pri življenju, kakor tudi vsem sosedom, posebno pa Miheli Kosmač za nego, ki jo je nudila ob vsaki priliki.

Zahvaljujemo se govornikom za poslovilne besede, godbi javorniške Svobode in pevcem društva upokojencev za žalostinke, vsem darovalcem vencev in cvetja ter voznikom osebnih avtomobilov za dragoceno uslugo. Vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti, nam izrekli sožalje in sočustvovali z nami, iskrena hvala.

Zalujoči: hčerki Pavla in Olga z družino, sin Mirko z družino in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob težki izgubi drage žene in mame, stare mame, sestre in tete

MARIJANCE NOČ

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti, darovali vence in nam izrekli sožalje.

Zahvaljujemo se zdravnikom dr. Mencingerju, dr. Rosensteinovi in dr. Trampušu za zdravljenje, kolektivu elektro delavnice Javornik, ZB Javornik, pevcem za žalostinke ter sosedom za njihovo nesebično pomoč v dneh težke izgube. Prav tako se zahvaljujemo voznikom osebnih avtomobilov za dragoceno uslugo.

Zalujoči: mož Pavel, hčerka Francka z družino in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob izgubi našega očeta in moža

KARLA ZVEZDA

se zahvaljujemo sindikalnemu odboru martinarne, posebno pa obema pevskeima zboroma, prijateljem in znancem ter vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoča žena Anica, hčerki Dragica in Anica

Vozni red Jesenice-Planina

Prometno podjetje »Ljubljana-transport«, poslovna enota Jesenice obvešča občane, da vozijo avtobusi na li-

niji Jesenice — Planina pod Golico (žičnica Španov vrh) zaradi spremenjenih časov enosmernega prometa na

omenjeni cesti od 15. I. 1967 dalje po naslednjem voznem redu:

Km. POSTAJE	1 V	2 V	3 V	4 V	5 V	6 V	7 V	8 V	9 V
0 PLANINA POD GOLICO	5,15	7,00	9,40	11,30	13,10	15,30	17,15	18,30	21,15
1 Transformator	5,20	7,05	9,45	11,35	13,15	15,35	17,20	18,35	21,20
2 Prihodi	5,25	7,10	9,50	11,40	13,20	15,40	17,25	18,40	21,25
3 Žerjavec	5,30	7,15	9,55	11,45	13,25	15,45	17,30	18,45	21,30
4 Zdravstveni dom	5,35	7,20	10,00	11,50	13,30	15,50	17,35	18,50	21,35
5 Občina	5,37	7,22	10,02	11,52	13,32	15,52	17,37	18,52	21,37
6 Železniška postaja	5,38	7,23	10,03	11,53	13,33	15,53	17,38	18,53	21,38
— Gimnazija	5,40	7,25	10,05	11,55	13,35	15,55	17,40	18,55	21,40
7 Železarna	5,41	7,26	10,06	11,56	13,36	15,56	17,41	18,56	21,41
8 Javornik - pod klancem							17,43		
9 Javornik - spomenik							17,45		
10 KOROŠKA BELA							17,47		

POSTAJE	10 V	11 V	12 NP	13 V	14 V	15 V	16 V	17 V	18 V	19 V
KOROŠKA BELA			9,00							
Javornik - spomenik			9,02							
Javornik - pod klancem			9,04							
Železarna	6,15	8,15	9,06	10,30	12,30	14,30	16,30	18,00	20,30	22,15
Gimnazija	6,16	8,16	9,07	10,31	12,31	14,16	16,31	18,01	20,31	22,16
Železniška postaja	6,18	8,18	9,09	10,33	12,33	14,18	16,33	18,03	20,33	22,18
Občina	6,19	8,19	9,10	10,34	12,34	14,19	16,34	18,04	20,34	22,19
Zdravstveni dom	6,21	8,21	9,12	10,36	12,36	14,21	16,36	18,06	20,36	22,21
Žerjavec	6,26	8,26	9,17	10,41	12,41	14,26	16,41	18,11	20,41	22,26
Prihodi	6,31	8,31	9,22	10,46	12,46	14,31	16,46	18,16	20,46	22,31
Transformator	6,36	8,36	9,27	10,51	12,51	14,36	16,51	18,21	20,51	22,36
PLANINA POD GOLICO	6,41	8,41	9,32	10,56	12,56	14,41	16,56	18,26	20,56	22,41

OPOMBA: Avtobus pod št. 7 vozi do Kor. Bele samo ob nedeljah in praznikih, ob delavnikih pa le do Železarne. Ker je avtobus, ki redno vozi na liniji Jesenice—Planina pod Golico v zimskem času opremljen s snežnimi verigami, s katerimi ne more voziti po suhem asfaltu, se na relaciji Kor Bela—Zdravstveni dom poslužujte lokalnih avtobusnih zvez

Opozorilo

Prebivalce Smokuča, Rodin, Doslovč in ostalih naselij na območju krajevnih skupnosti Žirovnica obveščamo, da bodo 25. IN 27. JANUARJA 1967 na območju Smokuč, Rodine, Smokuški vrh vojaške vaje s topniškim streljanjem. Iz tega razloga bodo v navedenih dneh od 0.7 do 18. ure zaprte poti Rodine—Gozdec, Rodine—Reber, Smokuč—Reber in Doslovč—Reber. Zapora poti bo označena z napisi »Prolaz zabranjen, gadjja se«. Na Smokuškem vrhu bo razobešena velika rdeča zastava kot znak, da se strelja.

Opozarjamo vas, da se vseh označb in opozoril strogo držite.

Obenem opozarjamo, da je vsak, ki bi naletel na nerazstreljeno granato, dolžan o tem takoj obvestiti Postajo milice Jesenice. Strogo je prepovedano dotikati se takega streliva.

Kolikor bi prišlo do nesreče zaradi neupoštevanja opozoril, nosi ponesrečenec vso odgovornost sam.

Oddelek za notranje zadeve
Skupščine občine Jesenice